

அன்பு

நாவக்கடர்

பங்குனி

மலர்

1999

வெளிமீடு

சந்தியான் ஆச்சிரம தைவ கலைபண்டிட்டுப் பேரவை

குறள் வழி

“பரிந்து ஓம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்
வேள்வி தலைப் படாதார்.” [தோம்பி]

பொருள்:-

விருந்தோம்பலில் ஈடுபடாதார் பொருளை
இழந்தபின் வருந்துவர்.

ஸ்ரீ

அருணாசலசிவ அக்ஷிர மணமாலை

நூல்

அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ
அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ!

- 61) நைந்தழி கனியா னலனிலை பதத்தி
னாடியுட் கொள்நல மருணாசலா (அ)
- 62) நொந்திடா துன்றனைத் தந்தெனைக் கொண்டிலை
யந்தக னீயெனக் கருணாசலா (அ)
- 63) நோக்கியே கருதிமெய் தாக்கியே பக்குவ
மாக்கிநீ யாண்டரு ளருணாசலா (அ)
- 64) பற்றிமால் விடந்தலை யுற்றிறு முனமருள்
பற்றிட வருள்புரி யருணாசலா (அ)
- 65) பார்த்தருண் மாலறப் பார்த்திலை யெனினருள்
பாருனக் கார்சொல்வ ரருணாசலா (அ)

[தொடரும்.....

ஞான சீகரர்

வெளியீடு - 2

சுடர் - 15

1999 பங்குனி

யொருளடக்கம்

	பக்கம்
1) கையில் தவழும் கருவிகள் போதிப்பது என்ன?	1 - 2
2) நோய் தீர்க்கும் அறுகவை உணவுகள்	3 - 4
3) மாஸூடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்	5 - 7
4) வேல் உண்டே துணை	8 - 10
5) திருமகள் கருணை	11 - 18
6) நாலு யுகங்களிலும் லாழ்ந்த மலிதர்கள் பற்றிய வரலாறு	17 - 18
7) கல்வி உன்னைக் காக்கும்	19 - 21
8) சிந்தனைத் துளிகள்	22 - 24
9) சந்திதியான் மாணவர் பக்கம்	25 - 28
10) யாழ்ப்பாண மன்னரிகால இலக்கியங்கள்	29 - 30
11) Easy Way to Learn English (Part-15)	31 - 32

அன்பளிப்பு : மண் ஒன்று 30/- ரூபா

வருட சந்தா தபால் செலவுடன் 385/- ரூபா.

சந்திதியான் ஆச்சிரம தசை கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.

அச்சுப் பதிப்பு : அச்சகம் - சந்திதியான் ஆச்சிரமம்

தொண்டைமாளாறு.

வாழ்த்து!

வாழ்த்துதும் வாழ்த்துதும் ஞான பானுபோல்
நீள்ஒளி பரப்பி நிர்மலன் சந்நிதி
சார் திறன் உடனே சைவ சமயச்
சீர்மிகும் பண்புகள் சீலரின் இயல்புகள்
நயம்பட விளக்கி நல்லோர் உளங்கொளும்
பண்புகள் தேர்ந்து பரவச மாகி
நண்பரும் நயந்திட நயம்பல காட்டத்
தகவொடு தவமும் ஞானச் கடரே!
அறிவுரை நுண்கலை ஆன்றோர் ஆக்கம்
செறிவுறுஞ் சைவத் தத்துவச் சிறப்புக்கள்
கல்விச் சிறாரையும் கவர்தர விரித்துச்
செல்வச் சந்நிதி அருள்ஒளி தூண்டப்
பல்லோர் போற்றும் பாங்குடன் விரைவில்
உளங் கொளும் உவப்பு மீதூர
வளங்கொளும் வார இதழாய் மலரவே.

ஆ. கதிர்காமத்தம்பி

வல்வெட்டி.

“ஞானசுடர்”

மாசி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :

1999 ஆம் ஆண்டு மாசிமாத மலருக்கான வெளியீட்டுரைகளை சமராதான நீதிபதி திரு. க. செவ்வரட்டினம் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். அவர் தனது உரையில் இத்தியானில் இருந்து வெளிவருகின்ற சஞ்சிகைகளுக்கு சமமான தரத்தில் இந்தச் சுடரும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவும் எமது பிரதேசத்தில் இருந்து வெளிவருகின்ற இந்த மலர், ஒவ்வொரு சைவமக்கள் வீட்டிலும் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என குறிப்பிட்டார். அத்துடன் இந்த ஆலயத்தில் தூய்மையுடன் ஆரம்பிக்கின்ற பணிகள் வெற்றியுடன் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவது வழக்கம் எனவும் அடியார்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார்.

மதிப்பீட்டுரை:

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர் திரு. சிவலிங்கராசா அவர்கள் இந்த மலருக்கான மதிப்பீட்டுரைகளை மேற்கொண்டார்கள். எமது வரலாற்றில் முக்கியமாக மக்களின் சமய வரலாற்றில் அச்சியந்திரத்தின் அறிமுகமும் அதனை எமது சமய மக்கள் சொந்தமாக பயன்படுத்தத் தொடங்கியதும் ஒரு முக்கியமான சம்பவமாக காணப்படுவதை பல உதாரணங்கள் மூலம் எடுத்துக் காட்டிய விரிவுரையாளர் அவர்கள் இந்த மலரும் சொந்தமான அச்சியந்திரத்தின் மூலம் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதன் சுறுப்பை எடுத்து விளக்கினார்கள்.

எமது பிரதேசத்தில் இருந்து எமது பிரதேச மக்களின் ஆத்மீகப் பசிக்கு உணவாக இந்த மலர் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதையும் திரு. சிவலிங்கராசா அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். பலவகையினருக்கும், பயன்படுகின்ற வகையில் திருத்தியாக சுடர் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதையும் அவர் சுட்டிக்காட்டியதுடன், சமூகத்தின் துக்கிய வளர்ச்சி, மகாபாரத கதைகள் போன்ற பயனுள்ள விடயங்கள் இதில் உள்ளடங்கி இருப்பதையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டி உள்ளது எனக்குறிப்பிட்டார்.

எமது பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த பல அடியார்கள், சித்தர்கள் போன்றவர்களின் வரலாறுகளையும் தேடிப்பெற்று சுடரில் வெளியிடலாம் என்பது போன்ற ஆலோசனைகளையும், பேரவைகளுக்கும் வெளியீட்டு தனது மதிப்பீட்டுரைகளை நிறைவு செய்தார்கள்.

பங்குனி மாத சிறப்புப் பிரதி பெறுவோர்

திருமதி. தேவராசா

(தூதாவளை, கரணவாய் தெற்கு.)

திரு. பொ. ஞானப்பிரகாசம்

(சித்தம்பாதி, கரணவாய் தெற்கு.)

திரு. சி. சரவணப்பெருமாள்

(மாணிக்கவளவு, கரணவாய் தெற்கு.)

திரு. ச. சட்டநாதக்குருக்கள்

(வேதாரணீஸ்வரம், கரணவாய் கிழக்கு.)

திரு. K. ராமநாதன்

(சத்திரங்கை, கம்பர்மலை.)

திரு. சி. ஆனந்தராசா

(இளை ஆசிரியர், உடுப்பிட்டி.)

திரு. கு. ரவீந்திரன்

(ஆசிரியர், யா / வீரகத்திப்பிள்ளை மகா வித். தொண்டைமானாறு.)

திரு. ஆ. வேலாயுதம்

(உலக்கை ஓடை, கம்பர்மலை.)

பொ. அருட்செல்வம்

(இணுவில் தெற்கு, இணுவில்.)

சு. கந்தரலிங்கம்

(வேலிற்பிள்ளையார் கோவிலடி, வல்வெட்டி.)

கையில் தவறும் கருவிகள் போதிப்பது என்ன?

வாழ்க்கை என்றால் என்ன? என ஒருமுறை சிரித்திரன் சஞ்சிகையில் அதன் வாசகர் ஒருவர் கேள்வி பதில் பகுதியில் கேட்டிருந்தார். இக்கேள்விக்குப் பதில் கொடுத்த அதன் ஆசிரியர் அமரர் சிவநாண சுந்தரம் (சுந்தர்) பின்வருமாறு கூறியிருந்தார்.

“ வாழ்க்கை என்பது இன்னதும் கன்னதும்
பின்னலாகிய மின்னல் ”
எனப் பதில் கூறியிருந்தார்.

எமது புராண இனிகாச இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வில் இன்னவை நீரிடு இன்பம் பெருக வேண்டும் என்ற நோக்கில் பல தத்துவங்களைச் சில படிமங்களின் ஊடாகவும் சில வேளைகளில் சில குறியீடுகளின் ஊடாகவும் பிரதிபலிப்படுத்து உள்வன.

இயற்கை வழிபாடு முக்கியத்துவம் குறைந்து விக்கிரக வழிபாடு இந்து மதத்தில் ஆரம்பமானபோது இந்துக் கடவுளார்க்கும் உருவம் கொடுத்த நமது முன்னோர்கள் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவனின் கையில் குலாயுதத்தைக் கொடுத்தார்கள். தமிழ்க் குமரக்கடவுள் முருகனின் கையில் வேலாயுதத்தைக் கொடுத்தார்கள். காத்தற் கடவுளாகிய மகாலிங்கனின் கையில் சங்கு, சக்கர ஆயுதத்தைக் கொடுத்தார்கள். இராம பிராவின் கையில் அம்பையும், விவஸையும் கொடுத்த இந்துக்கள் காவல் தெய்வமாகிய ஆஞ்சநேயனின் கையில் கதாயுதத்தைக் கொடுத்தார்கள். சிங்கம்போல் முகம் கொண்ட யாழிரீது சேற்றத்துடன் அயர்ந்திருக்கும் தூர்க்கையின் கையில் வானைக் கொடுத்த நம் முன்னோர்கள். பேரர்க்கோலம் பூண்ட காளியின் கையில் கத்தியைக் கொடுத்தார்கள். நரகாசுரன் கதைபும், ரூபதமன் வதைபும், மருடாகரன் நிகழவும் எமக்கு எடுத்தி யம்பும் தத்துவம் தான் என்ன? இடுக்கன் பரிவேர் வதைபட இன்னல் பட்டோர் விடுதலை பெற்று உண்மையையே எடுத்தியம்புகின்றன. இன்னல் களைவவதையே இவட்சியமாகக் கொண்ட பாட்டுடைந்தவைவனைப் பாத்திரங்களாகப் படைத்த புராணமும் இனிகாசமும் புகட்டும் புத்திமதிதான் என்ன? கந்தபுராணத்தில் முருகனும், இராமாயணத்தில் இராமரும் மகாபாரதத்தில் அருச்சுணனும் துக்க நிவீர்த்தியின் குறியீடுகளாகப் போற்றப்படுகிறார்கள். மக்களுக்கு இன்பம் தரும் படிமங்களாகப் பாராட்டப்படுகிறார்கள்.

★ முறை சரியாக இருந்தால் முடிவும் சரியாகத்தான் இருக்கும். ★

இதைப் போலவே இசையும் மக்களுக்கு இன்பம் தருவதேயாகும். இசையால் வசமாகா இதயம் எது? என்பர். "தமிழோடு இசைபாட மறந்தறியேன்" என்றார் அப்பர் சுவாமிகள்; கண்ணனின் கையில் தவழும் புல்லாங்குழல் அந்த புருசோத்தமனின் புகழைப் பாடுகின்றது. காம்போதி இராகத்தில் சாமகீதம் பாடி கைலைநாதரை இராவணன் மயக்கியதாக ஒரு ஐதீகக் கதை கூறப்படுகின்றது. கலைமகள் கைப் பொருளான வீணையும், நற்பொருளை நயம்பட உரைத்த நாரதர் கையில் தவழும் தம்புராவையும் நமது முன்னோர்கள் இசை இன்பத்தின் வெளிப் பாட்டினை உணர்த்தும் குறியீடுகளாகவே காட்டியுள்ளனர். சிவபெருமானுக்குப் பிடித்த வாத்தியக்கருவி உடுக்கை என்பர் சிலர். அந்த ஆடல் வல்லான் ஆடும் ருத்ரதாண்டவத்திற்கு நந்திதேவர் மத்தளம் வாசித்ததாக ஒரு செய்தி சொல்லப்படுகின்றது. இங்கும் கண்ணுக்கு விருந்தாகும் நடனக் கலையும் காதுக்கு இனிய இசைக்கலையும் மனித வாழ்வின் இன்பத்தையே சுட்டி நிற்கின்றன.

ஆகவே தெய்வங்கள் ஏந்தி நிற்கும் போர்க் கருவிகளும் இசைக் கருவிகளும் மனித குலத்தின் வாழ்வியலை மையமாகக் கொண்டவையே ஆகும். இடையூறுகளை நீக்கி இன்னல்களைப் "போக்கி இன்ப வாழ்வை நோக்கிய பாதையின் கலங்கரை விளக்கமாகவே இவை விளங்குகின்றன. விக்கிரக வழிபாட்டின் தாற்பரியமும் உருவ வழிபாட்டின் உண்மைத் தன்மைகளும் மானிடர்களின் மாண்புகளையும் மேன்மைகளையும் மேம்படுத்தும் நோக்கமுடையவையே ஆகும். தெய்வங்கள் கைகளில் தவழும் போர்க்கருவிகளும் இசைக்கருவிகளும் இன்ப வாழ்வின் குறியீடுகளே ஆகும். என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

பொன். பூலோகசிங்கம்

சட்டத்தரணியும் பிரசித்தநொத்தாரிசும்

இன்னல்கள் நேர்கின்றன; ஆனால் அவை என்றென்றும் நிலைத்திராது. பாலத்தினடியில் ஓடும் நீரைப்போல் அவை ஓடி மறைந்து விடும்.

ஸ்ரீ சாரதாதேவி

★ அறிவின் முதல் பாடம் செல்வத்தை வெறுப்பது. ★

நோய் தீர்க்கும் அறுகவை உணவு

நோய் வருமுன் காப்போம். அதாவது, நோய்கள் இறைவனால் கொடுக்கப்படும் ஒன்றல்ல. சிந்தியாது கவலையினம் என்பதால் உண்டாவது நோய். ஆரம்பத்தில் சரிசரத்தில் ஏதும் மாற்றங்கள் இருப்பின் அதை நன்கு அவதானித்து, அதற்குப் பரிசாரம் தேடுவதே சிறந்த பண்பாகும்.

திவசரி நோய் தவறாது நல்ல அறுகவைகளான உணவைச் சாப்பிட்டு வந்தால் நோய்க்கு அளாகாமல் வாழலாம். அரைப்பங்கு உணவும் 1/4 பங்கு நீரும் தவறாது உட்கொண்டால் எந்த விதமான நோயும் இல்லை என்று அறியலாம்.

நீண்ட ஆயுளுடன் வாழ மனிதர் எல்லாருக்கும் விருப்பம்தான். போதிய உணவு இல்லாமலே நோய்க்கு காரணியாகும். சைவ உணவே ஒரு மனிதனின் ஆயுளைப் பெலப்படுத்தும். உதாரணமாக கோற்றில் (காபோவைதிரேற்), பருப்பு, பயறு (புரகம்), இருப்பறினால் இதை ஒழுங்காக உட்கொண்டாலே நோயில்லாமல் வாழலாம். பொதுவாக மனித வளர்ச்சி தேகாரோக்ஷியத்துக்கு நானாந்தம் முறை முறையே பருப்பு, கிரையகை, உரட், போஞ்சி, பயற்றங்காய், வெண்டிக்காய், பூசிலி, லீக்கல், புடலங்காய் போன்றவற்றை சமையல் செய்து உட்கொண்டால் வாயு, அக்சர், நரம்புச்சீராவு, இரத்தரிஷ்மா, இருதயசுத்தி நல்ல மாதிரி நடைபெறும். நான் தோறும் 5 செம்பரத்தம் பூவை பச்சையாக சாப்பிட்டால் இருதய சுத்தி நடைபெறும். விசேடமாக அக்சர் (வயிற்றுப் புண்பாடு) இவைகளுக்கு வாழைப்பொத்தி, திருவாத்தி, அகத்தியிலை சண்டிச் சாப்பிட்டால் நோயிலிருந்து தப்பலாம். கறணை மூலவருத்தித் துத்தம், ராம்பல் வாழைக்காய் (பொல்பரசு) உடல் வளர்ச்சிக்கு உதவும்.

இருமல், ரவி போன்றவற்றிற்கு தூதுவணைரம்பல், பொகமொகக் கைசம்பல் செய்து சாப்பிட்டால் இத்தோயிலிருந்து தப்பலாம். சுத்தம் கூடும் தரும், தூய்மையான வாழ்வு நீராடல், எண்ணெய் தேய்த்தல் திதுவும் தலைசிறந்தது. பஞ்சர், உள்வி, பெருங்காயம், வெத்தயம் திவசரி உணவில் கோத்தால் புற்றுநோய், எயிட்ஸ் போன்ற நோய்கள் வராமல் தடுக்கலாம். "நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்" செல்வம் தேடலாம், நோயை தேடக்கூடாது. அயராது உழைப்பவன் முதலில் தன் உடலைக் கவனிக்க வேண்டும் பின்புதான் பெருமைத் தேடவேண்டும். வயிற்றைக் காட்டி சம்பாதிக்கக் கூடாது. உணவிற்கு நன்றாக செலவழிக்க வேண்டும்.

இனிய சொற்கள் வாயினம் நெஞ்சை உருக வைக்கும்.

கைப்பு; புளிப்பு; இனிப்பு; கார்ப்பு; உவற்பு; துவற்பு ஆகிய இந்த அறுசுவை உணவு வகையில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் இதைக் கடைப்பிடிப்பது பராட்ட வேண்டியது ஒரு விடயமே. அங்கு பரிமாறும் உணவுவகை நோய் தீர்க்கும் அருமருந்தாக இருக்கிறதை அங்கே அவதானித்தேன். ஆலயத்தில் இருக்கும் அடியார்கள் நோய் இல்லாமல் இருப்பதற்கு ஆலயத்தின் விபூதி, (பழரச) தீர்த்தம், ஆச்சிரம சைவ சத்துணவு இதனால் நோய் வராமல் இருக்கிறார்கள். இது முருகனின் ஒரு திருவருள்.

நோய்களை கவனியாமல் நோய் முத்தி மரணப்படுக்கையில் இருப்பவர் தாம் விட்ட பிழைகளை உணருகிறார்கள். அந்த நேரம்தான் இறைவனை திட்டுகிறார்கள் இது தவறு. இறைவன் காப்பவரே அல்லாமல் வதைப்பவரல்ல.

கரவெட்டியில் ஒரு முருகபக்தர் “ இளையப்பா ” என்பவர் இருந்தார். 50 வருடங்களுக்கு முன்பு சைவ உணவு அருந்துபவர், அவருக்கு தோல் புரை வியாதி வந்தது. வீட்டில் உள்ளவர்கள் இது தொற்று நோய் ஆஸ்பத்திரிக்கு போங்கோ என்று கூறினார்கள். அவர் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் “ சந்நிதிமுருகன் இருக்க யாரிடம் போவது என்று ஒரே பதில் கூறிவிட்டார். அவர் தனது ஒற்றைமாட்டுவண்டியில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் சந்நிதி செல்வார். அங்கே ஆற்றிலே நீராடி முருகனின் விபூதி, சந்தணம் தேகம் முழுவதும் பூசுவார். உணவில் முருங்கைக்கீரை, வல்லாரை, பொன்னாங்காணி, வேப்பம்துளிர், பாவற்காய், காளான் சேர்ப்பார் (அலக்காண்டர் பிளேமின் “ பென்சிலின் ” மருந்தை காளானில் இருந்து கண்டுபிடித்தார். நாவற்கொட்டையிலும் பென்சிலின் தன்மை இருக்கிறது.) நாள் போகப்போக உடலில் இருந்த சொறி, கடி, தழும்புகள் தணிந்து சுகமானார். இதை அறிந்த சுற்றத்தார் வியப்படைந்தார்கள். இது ஒரு உண்மைச் சம்பவம் “ கடவுளை நம்பினார் கைவிடப்பட்டார். ”

Dr. V. பாலகிருஷ்ணன்
 “ முருந்தன் வைத்தியசாலை ”
 அச்சுவேலி

தியாகத்திலும் பார்க்க பணிவு மிகவும் பெரியது.

மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

கீமையில் நன்மை

உலகில் நல்லவர்கள் எல்லோரும் மற்றவர்களை எளிதில் நம்பி விடுவார்கள். ஆனால் தீயவர்கள் சுவபமாகப் பிறரை நம்புவதில்லை. இதன் காரணம் யாது? நல்லியல்புடையோர், தம்மைப் போலப் பிறரையும் நல்லவர்கள் என்றே கருதிக் கொள்வார்கள். தீயவர்கள் மற்றவர்களையும் தம்மைப் போலத்தீயவர்கள் என்றே கருதிக் கொள்வார்கள். இதனால் தான் நல்லியல்புகளின் உறைவிடமான தருமர், தீயவனாகிய துரியோதனன் உரைத்த பொய்யுரைகளை மெய்யென எண்ணியவராய், மற்றய கோதரர்களுடன், மாஸினை வந்தடைந்தார். அரண்மனையில் பீமன் இல்லை என்பதனை உணர்ந்து கொண்டவராய், அன்னை குந்தி தேவியின் இருப்பிடம் ஏகி பீமனை விசாரித்தார் அன்னைபிடம். அப்போது குந்திதேவி, பதட்டமடைந்தவனாய் "மகவே பீமன் உங்களுடன் தானே கங்கைக் கரைக்கு வந்தான், அவன் மீண்டும் இங்கு வரவில்லை. நான் அவனைக் காணவில்லையே" என்று உரைசெய்தார். பதட்ட மடைந்த, தருமர்முதலானோர் பீமனை எங்கும் தேடலுற்றனர். எங்கும் காணாதவராய், அன்னைபிடமே மீண்டும் வந்து கூறிக்கவலையுற்றவராய் அமர்ந்திருந்தனர். இதனால் கவலை கொண்டவனாகிய குந்திதேவி, விதுரை அழைத்து வரச்செய்தாள். விதுரர் வந்ததும், நடந்தவற்றை விளக்கி "விதுரே, பஞ்சபாண்டவர்களுள், பலராலியாக விளங்கும் பீமனைத் துரியோதனனுக்குப் பிடிப்பதில்லை, அவன்பால் துரியோதனன் கடும் வெறுப்புற்றவனாக இருக்கிறான். இதனால் ஏதாவது விபரீதமான செயல்களைப் பீமனுக்குத் துரியோதனன் செய்திருப்பானோ என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. இப்போது யாது செய்வது? என்று வினாவி நின்றாள். அப்போது விதுரர் "அம்மணி தாங்கள் கலங்கவேண்டாம். வியாசமகரிஷியின் ஆசிர்புகைகள் எண்பேராகாது. அவர் பஞ்சபாண்டவர் கள் நீடித்த ஆயுளுடனும், புகழ்பெற்றும் வாழ்வார்கள் என்று ஆசீர் வதித்துள்ளார். துரியோதனன் சிச்செயல்கள் புரியக் கூடியவன்தான் ஆனாலும் அதனின்றும் பீமன்மீண்டு வருவான் அத்துடன் அம்மணி உங்கள் மனக்கருத்துக்களை வெலியிடாது இரகசியமாக துரியோதனன் அறியாத வகையில் இருந்து செயல்படுங்கள். ஏனெனில் இக்கருத்துக் களைத் துரியோதனன் அறிவானாகில் மற்றய பாண்டவர்கட்கும் ஏதும்

குருவின் உறவே மெய்யுறவாகும்

கெடுதல்களைச் செய்ய முயல்வான் நான் பீமனை இரகசியமான முறையில் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறேன். பதட்டமடையாது அமைதியுடன் தாங்கள் எல்லோரும் இருக்கவேண்டும்” என்று ஆறுதல்கூறி, விதூர்தன் இருப்பிடம் ஏகினார். இதனால் குந்திதேவி, மனக்கவலை சிறிது குறைந்தவளாய் இருந்தாள்.

இவ்வேளையில் தூரியோதனனால் கங்கையில் தள்ளப்பட்ட பீமன், கங்கையின் ஆழத்தில் நாகர்கள் வசிக்கும் நாகலோகம் போய்ச் சேர்ந்தான். அங்கே நாகர்கள் அவனைக்கண்டு அவனது கட்டுக்களை அறுத்தெறிந்து அவன் பஞ்சபாண்டவர்களுள் ஒருவனான பீமன் என்ப தனைக்கண்டு மகிழ்வுற்றவராய், பீமனை உணவுமுதலியன கொடுத்து உபசரித்தனர். அதன்பின்னர் ரசபானம் ஒன்றையும் அவனுக்குப் பருகக் கொடுத்து, அவனை இளைப்பாறச்செய்து, தூங்கும்படி கேட்டுக்கொண்டனர். பீமனும் தூங்கத் தொடங்கித் தொடர்ந்து எட்டுநாட்கள் வரை துயில்கொண்டு களைப்பு நீங்கியவனாய்க் கண்விழித்தான். அப்போது நாகர்கள் அவனை நன்கு நீராட்டி உணவுதந்து உபசரித்து “ஐயனே தங்களைக் காணாது, தங்கள் தாயும், சகோதரர்களும் கவலையுற்றிருக்கின்றனர். எனவே விரைந்து சென்று அவர்களை மகிழ்விப்பீராக, அத்துடன், தாங்கள் அருந்திய ரசபானத்தின் மகிமையால் தங்கள் உடலில் பதினாயிரம் யானைகளின் பலம் சேர்ந்துள்ளது. தங்களை ஒருவரும் வெற்றிகொள்ள முடியாது. எனவே மகிழ்வுடன் விரைந்து செல்வீர்களாக” என்று பீமனை அனுப்பிவைத்தனர். பீமனும் விரைந்து சென்று அன்னையின் மாளிகையை வந்தடைந்தான். அன்னையின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினான். சோதரர்களைத் தழுவித் தன் மகிழ்வை வெளிப்படுத்தினான் தனக்கு நடந்தவற்றை எல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்லி நின்றான். இதனால் மனதில் நிம்மதி பெற்றவரான குந்திதேவியும் தருமர் முதலானோரும், பீமனை என்றும் கண்காணித்து வந்தனர் இவ்வேளை பீமன் மீண்டு வந்தசெய்தி அறிந்த தூரியோதனன், மனக்கவல்களும் பொறாமையும் மிக்கவனாயினான்.

குரு துரோணாச்சாரியார்

தனது புதல்வர்கட்கும், சகோதரனான பாண்டுவின் புதல்வர்கட்கும், “கிருபாச்சாரியார்” எனும் குருவின்மூலம் வித்தைகள் பலவற்றையும் கற்பித்துத்தர ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தான் மன்னன் திருநராஷ்டிரன். பிதாமகர் பீஷ்மர் தனது பேரக்குழந்தைகட்கு இன்னும் மேன்மை பெற்று விளங்கும் வில்லாசிரியர் ஒருவர்மூலம் வித்தைகள் பயிற்றுவிக்க விரும்பினார். இதன் பிரகாரம், ஆராய்ந்தறிந்து “துரோணாச்சாரியார்” எனும் சிறந்ததோர் ஆசான் இருப்பதாக அறிந்து, அவரைத் தன் மாளிகைக்கு அழைத்துவரும் முயற்சியில் ஈடுபடலானார். இவ்வேளையில் துரோணாச்சாரியார் சந்தர்ப்பவசத்தால் அஸ்தினாபுரம் வந்து சேர்ந்தார்.

வலிமை மன உறுதியிலிருந்தே உண்டாவது.

பரத்துவாது முனிவரின் புதல்வராகிய துரோணாச்சாரியர், இவ்
 மைக்காலத்தில் தன் தந்தையிடமே கல்வி கற்றுவந்தார். அவ்வேளையில்
 வடபாஞ்சால நாட்டு மன்னன் மைந்தனாகிய துருபதனும் பரத்துவாது
 முனிவரிடம் குருகுலவாசம் செய்து கல்வி கற்று வந்தான். இதனால் துரோ
 ணரும், துருபதனும் நண்பர்களாகப் பழகி வந்தனர். நாளடைவில்
 இவர்களின் நட்பு மேலேறியும் வளர்ந்தது. நட்பின் படைதால் பாஞ்சால
 மன்னன் புதல்வராகிய துருபதன் முனிவர் புதல்வராகிய துரோணருக்கு
 ஓர் வாக்குறுதியை அளித்துத் தன்கல்வி முடிந்தகாலம் தன்னாட்டுக்கு
 ஏகிவான் " யான் இளவரசனாக இருக்கிறேன். எனது தந்தை எனிடம்
 ஆட்சியை ஒப்படைக்கும் காலத்தில் நாட்டில் பாதியை உனக்குத் தரு
 வேன் " என்பதாக அந்த வாக்குறுதி அமைந்திருந்தது இளவரசன்
 நாடு திரும்பினான், கல்வி கற்றுமுடிந்த துரோணாச்சாரியார் " இருபி "
 என்னும் பெயர்வை விவாகம் செய்து வாழ்ந்து வரலாயினர். இதன்
 பயனாய்த் துரோணாச்சாரியாருக்கு ஓர் ஆண்மகவு பிறந்தது. அக்குழந்
 தைக்கு " அசுவத்தாமா " எனப் பெயர்ருட்டி வளர்த்து வரலாயினர்.
 இவ்வேளையில் துரோணர் கொடிய வறுமையால் சீடிக்கப்பட்டார்.
 இதனால் கவலை கொண்டவராய்த் தனது நண்பனாக விளங்கிய துரு
 பதன் குருகுல வாசத்தின் போது உரைத்த வாக்குறுதியை எண்ணிக்
 துருபதமன்னனின் நாட்டை நோக்கித், தன்மனைவி, பிள்ளையுடன் செல்
 வலரவார்

மன்னனின் அரண்மனை அடைந்து தன்னை யார் என்பதை
 மன்னனுக்குத் தெரிவித்து நின்றார். மெலிந்த உருவமும், ஏழ்மையக்
 கோலமும் கொண்டவராய் இருந்த துரோணரை, மன்னன் என்ற செருக்
 கும் ஆணவமும் கொண்டவராய் விளங்கிய துருபதன், எள்ளிநகையா
 யனான். " நான் உனது நண்பனா நன்று நன்று " என்பரிகசித்தான்.
 இதனால் மனவருத்தமுற்ற துரோணர் இமைக்காலத்தில் நடந்தவற்
 றையும், மன்னன் தனக்கு அளித்த வாக்குறுதியையும் நினைவு கூரச்
 செய்தார். ஆனால் துருபதனோ அவரின் உரைகளைச் செவிமடுக்கவில்லை.
 " வீரும்பின் சில இனங்கள் மாளிகையில் தங்கியிருந்து நல்வடவையு உண்டு
 மசிழ்ந்து ஏகுமாறு செப்பறுற்றான், இதனால் பெரும் அவமதிப்புக்குள்
 ளான துரோணர், மிகச் சிறுமடைந்தவராய் தனது மனநிலை ஓர் சபதம்
 பூண்டவராய் அவ்விடத்து நின்றும் அக்கண்டே கெளரியறிவார். எங்கு
 செல்வது என்று சிந்தித்தவராய் நடந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில்,
 தமது மைத்துனராகிய கிருபாச்சாரியரிடம் செல்வது எனத் தீர்மானித்
 தார். அவ்வேளையில் கிருபாச்சாரியார் அவ்நினைபுரிவிக் பால்டவர்,
 கௌரவர் முதலானோருக்கு ஆசரனாக இருப்பதனை அறிந்து, அன்பி
 ணாபுரம் வந்தடைந்தார்.

நூலகர்
 வலிவடக்கு பிரதேச சபை.
 காய்க்கோர் துறை
 (மல்வாகம்)

செந்தமிழ்க்கர்பி
 சிவத்திரு வ. குமாரசாமிநாயர்

★ சிக்கனம் இல்லாவிட்டால் யாரும் செல்வராக இருக்க முடியாது ★

வேல் உண்டே துணை

சுவாமிநாதர்

சீங்க காலப் புலவர்களில் ஒருவராக நக்கீரர் பெருமான் பேராறப் படுகிறார். இவர் சிறந்த முருக பக்தராகத் திகழ்ந்தார். இவர் அருளிய பிரபந்தங்கள் பத்து ஆகும்.

- 1) கைலைபாதி காளத்திபாதி
- 2) திருசங்கோய் மலை எழுபது
- 3) திருவலஞ்சலி மும்மணிக்
[கோவை
- 4) திருஎழுக்கூற்றிருக்கை
- 5) பெருந்தேவபாணி
- 6) கோபப்பிரசாதம்
- 7) கார்எட்டு
- 8) போற்றித்திருக்கலி வெண்பா
- 9) திருமுருகாற்றுப்படை
- 10) திருக்கண்ணப்பதேவர்
திருமறம்

என்பன அவை ஆகும்.

எல்லா விதமான வினைகளில் இருந்தும் நீங்குவதற்குரிய தோத்திர நூலாக முருக உபாசர்கள் திருமுருகாற்றுப்படையைப் போற்றுகிறார்கள். முருகப்பெருமானிடம் அடியவர்களை ஆற்றுப்படுத்தும் நூல் திருமுருகாற்றுப்படை ஆகும். அருள் கலந்த இனிய இலக்கியமாகிய திருமுருகாற்றுப்படை சாத்திரம், தத்துவம் கலந்த பக்தி நூலாகக் காணப்படுகின்றது. முருகப்பெருமானின் ஆறுப்படை வீடுகளையும் அவரின் திருவடிப் பெருமையையும் திவ்ய பராக்கிரமங்களையும், பரத்துவத்தையும் இப்பாடல் விளக்குகிறது. திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய் திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்ச்சோலை ஆகிய ஆறு முருகன் தலங்கள் மீதும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இவற்றோடு திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பாக்களாகப் பத்துப்பாடல்கள்

ஏங்கி நிற்போர் தூங்கிச் சாவார்.

இவ்வரால் பாடப்பெற்றுள்ளன. முருகப்பெருமானின் கையில் இருக்கும்
ஞானா சக்தியாகிய வேலின் பெருமையை சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

விரவேல், தானரவேல் வீண்வேளார் கிறைமீட்ட
நிரவேல் செல்வேல் திருக்கைவேல் — வாரி
ஞனித்தவேல் கொற்றவேல் ஆர்மார்பும் ஞன்றும்
துணைத்தவேல் உண்டே துணை.

என்ற பாடல் வேலின் சிறப்பைப் போற்றுகிறது.

திருக்காண்டியில் இருக்கும் புனித தீர்த்தமாகிய பொன் முகலி
ஆற்றில் மீராடி கானத்தி நாதனை வணங்குபவர்களுக்கு எல்லா வினை
களும் நீங்கும் என்பதை நக்கீரர் அருமிய கைவைபாதி காசாத்திபாதி
என்ற நூல் விளக்குகிறது. மூர்த்தி, தவம், தீர்த்தம் வழிபட்டால் செய்ய
வினைகள் அனைத்தும் நீங்கும் என்பதனைப் பின்வரும் பாடல் விளக்
குகிறது.

அநியாச வேளும் அறிநீகனும் செய்து
செய்யின்ற நினைவைகள் எல்லாம் — தெழி தீன்று
நவமுலில் மீசர் கானத்து நாதன் அடிபணிந்து
பொன் முகலியாடுதலும் போம்

கல்லாடதேவ நாயனாரால் அருளப்பெற்று நூல் திருக்கல்சைப்ப
தேவர் திருமறம் ஆதும் முப்பத்தெட்டு அடிகளைக் கொண்ட ஆசிரி
யப்பா இதுவாகும். வேடுவனாகிய கண்ணப்பன் அன்புருவானவன் என
இப்பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

முக்கலி அப்பனுக்கு ஒரு கணில் உதிரந்
தக்கிணத்திடை வீழிதர அக்கவம்
அழகு விழுந்து தொழுது எழுந்து அரறிப்
புன்மருந்து ஆற்றப்போகாது என்று
தன்னை மருந்தென்று மலர்கள் அப்ப.

எனக்கண்ணப்பனின் அன்புச் செய்கையை இப்பாடல் முழுவதும்
விளக்கிக் கூறுகிறார். வேடுவனாகிய கண்ணப்பனின் பாதார விந்தம்
களைப் பணிந்து வணங்கினால் உயிர் நோயாகிய பிறவி நோய் நீங்கி
விடும் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் வரிகள் விளக்கி தீர்க்கிறது.

“ திருவேட்டுவர்த்த திருவாசை தொழக் கருவேட்டுழல்
வினைக் காரியன் கெடுமே.

துடிப்பால் எண்ணம் சோககீதம் பாடாது.

மூத்த நாயனார் திரு இரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திரு இரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவந்தாதி ஆகிய மூன்று நூல் களும் கபிலதேவ நாயனாரால் அருளப்பெற்றவை ஆகும். இவர் தனது பாடலில் நார்பத்தைத்து தவங்களுக்கு மேல் குறிப்பிட்டுள்ளார். விநாயகப் பெருமான் மீது வெண்பாவும் கலித்துறையும் மாறிமாறி வர இருபது பாடல்களைப் பாடி உள்ளார். இந்நூலே மூத்த நாயனார் திரு இரட்டை மணிமாலை ஆகும். விநாயகப் பெருமானை அன்போடு வழிபடுகிறவர் களுக்கு செய்கின்ற காரியங்களில் சித்தி ஏற்படுவதோடு எல்லாப் பேறும் கிடைக்கும் என்பதனைப் பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

திருவாக்கும் செய்குமம் கைகட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் மீடும் பெருக்கும் — உருவாக்கும்
ஆதலால் வாழோரும் ஆனைமுகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தங்கை.

மனிதர்களைப் பிடிக்கும் கொடிய வினைகளையெல்லாம் வேரோடு அறுக்க வல்லது விநாயகப் பெருமானின் திருவருள் ஒன்றேயாகும். நம்பிடம் உள்ள உலகியல் பற்றுக்களைக் குறைக்கும் சக்தி விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் தலைவனாக இருக்கின்ற விநாயகப் பெருமானாலேயே முடியும்.

விநாயகனே வெய்வினையை வேரறுக்கவல்லான்
விநாயகனே வேட்டை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மைவினாந்
கண்ணிற் பணியின் கவிந்து.

என்ற பாடல் இவற்றைத் தெளிவாக விளக்குகிறது. கபிலதேவர் சிவபெருமானின் பிட்சாடனார் வழுவத்தில் சுடுபாடு கொண்டு நூறு வெண்பாக்களைக் கொண்ட அந்தாதி அமைப்பில் பாடிய பாடலை சிவ பெருமான் திருவந்தாதி ஆகும். பரணதேவர் சிவபெருமான் திருவந்தாதியும் இளம்பெருமானடி கல் சிவபெருமான் மும்மணிக் கோலையும் பாடியருளிணர்ர்கள். அதிராவடிகள் விநாயகப் பெருமான் மீது மூத்த பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை பாடியுள்ளார். விநாயகப் பெருமானையே மூத்தபிள்ளையார் எனக் குறிப்பிடுகிறார். இவர் விநாயகப் பெருமானை முன்விவைப்படுத்தி பாடும் பாடல் மிக உருக்கமானது ஆகும்.

[தொடரும் ...]

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்
(விஷ்ணுவாசன் - பலாசி ஆசிரியர் கலாசாலை)

உடமையும் வறுமையும் ஒருவழி நில்கா.

திருமகள் கருணை

காவகத்தில் ஒரு சந்நியாசி நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தவம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

அவர் நெறந்த ஏழுக்கமும், உயர் குணநலனும் உடையவர்.

ஒரு நாள் அவர் முன் மகாவட்கமிதேவி தோன்றிக் காட்சி அளித்தார். முனிவர் திருமகளைத் தொழுதார்.

“ முனித்தீரா! நீ முன்பே செய்த நவ்வினைப் பயன் காரணமாகச் சில நாள் நான் உன்னிடம் தங்கியிருக்கப் போகிறேன் ”

“ தாயே! நான் தவத்தையே தனமாகக் கொண்டவன். வெறுக்கை (செல்வம்) மீது வெறுக்கையற்றவன். உமது கருணையும் அதனால் வரும் செல்வமும் நாட்டில் இல்லைத்தாருக்கல்லவா வேண்டும்? என்னிடம் நீ இருந்து பயனில்லை. ”

“ தபோதனரே! இப்போது உனக்குச் செல்வம் வேண்டாம் என்று இருக்கலாம். முன்பே நீ செய்த புண்ணியத்தின் பயனாக உன்னிடம் குறிப்பிட்ட ஒரு காலாவரை நான் இருக்கத்தான் வேண்டும். இது இறைவனுடைய அருளாலையின் நியதி. நான் உன்னிடம் இருக்கும் போது உனக்கு வல்லாம் நன்மையாகத்தான் முடியும். ஒரு பயமும் வராது. சகல சக்திகளும் உண்டாகும். அரச மரியாதைகள் கிடைக்கும். உலக மக்கள் உன்னைப் பெரிதும் மதித்துக் கொண்டாடி உபசரிப்பார்கள். ”

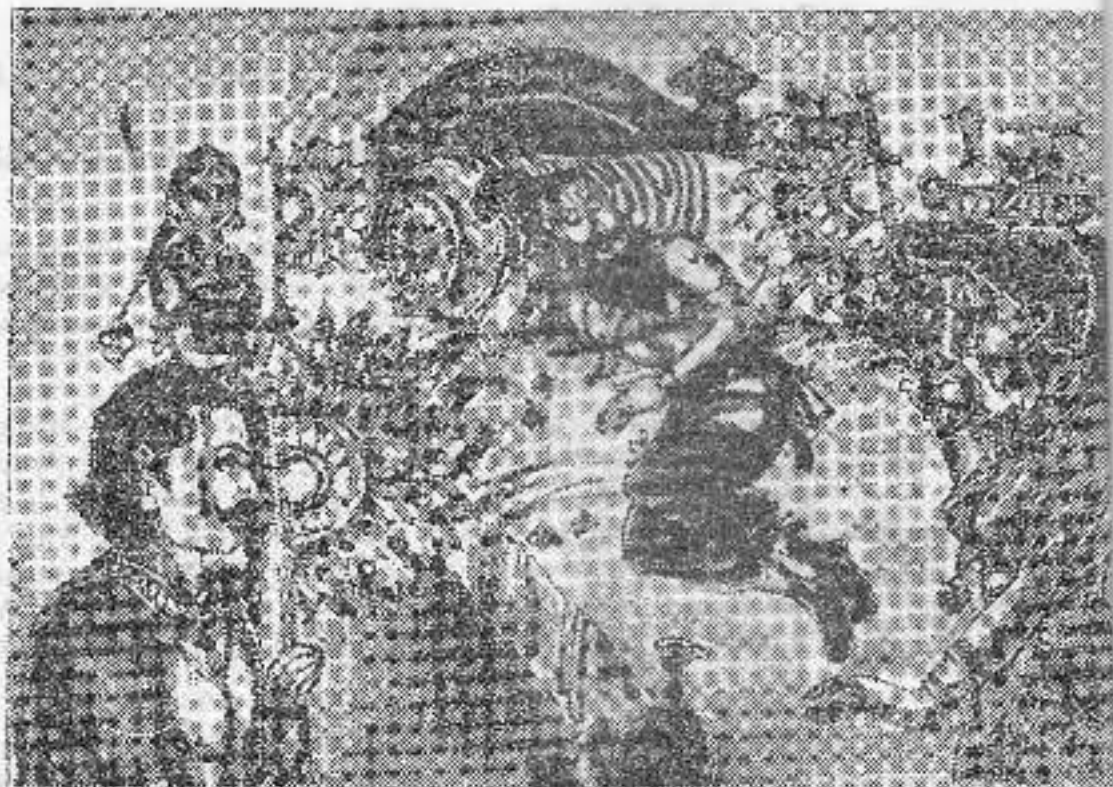
முனிவர் நீராடித் திருப்பும் வழியில் ஒரு பெருர் புத்தையல் வெளிப் பட்டது. அதில் தங்கப்பவுண்டுகள் நிறைந்திருந்தன. லட்சுமி கடாட்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அவருடைய காலடியில் அது வந்தது. அவரோ பாசம் விட்டவர். அதைக் கண்டு சிரித்தார். “ தேவி! இது எவக்கு ஏன்? தலைமயிர் இல்லாதவருக்கு மலர்ச் செண்டால் என்ன பயன்? தவம் செய்யிற எனக்கு இந்தப் பணம் ஏதற்கு? ” என்று கூறி, அதனைத் தீண்டாமலேயே தாம் தவம் செய்யும் மரத்தடியடைந்தார்.

மறுநாள் முனிவர், “ நம்மிடம் திருமகள் தங்கியிருக்கிறாளே! அரச மரியாதை கிடைக்கும் என்றாளே! இதைச் சோதித்துப் பார்ப்போம் ” என்று எண்ணினார்.

★ அன்னாளுக்கு உதவாதவன் யாருக்கும் உதவாதவன். ★

அந்தக் காட்டுக்கு அருகில் ராஜ்யசேகரம் என்ற ஒரு நகரம். அதனைப் பராந்தகன் என்ற அரசன் அரக புரிந்து வந்தான்.

முனிவர் அரசவை சென்றார். பெரிய மண்டபம்; அமைச்சர்கள், பிரதானியர்கள், ஏனைய பரிசனங்கள் புடைசூழ மன்னர் பெருமான் அரிபாணமீது அமர்ந்திருந்தான். முனிவரைக்கண்டு அரசன் எழுந்து எதிர்வந்து தொழுதான்.

முனிவர் மன்னவன் தலையில் இருந்த மலரிமகுடத்தைக் கர்வாக் உதைத்தார். (வடகமிதேவியின் சொல்லவைச் சேர்த்திருமாறு இவ்வாறு செய்தார்.)

சபையில் உள்வவர்கள் 'ஆ! ஆ!' என்று அலறினார்கள். அமைச்சர்கள் திடுக்கிட்டார்கள். மன்னவின் மனம் பதறியது. அந்த ஒருகணத்தில் சபையே ஆழமிட்டது. முனிவருக்கு அரசனால் என்ன ஆபத்து வருமோ என்று எல்லோரும் வண்ணீனர்கள்.

அன்புக்காகவே அன்பு செழித்த வேண்டாம்.

வட்குறிதேவீ முனிவருடைய நடைபயை நோக்கிப் புன்னைகை புரிந்தாள். 'இந்தமுனிவரிடம் நாம் அருள் புரிந்ததால் இவள் வெறுபிடித்தவள் போல் இப்படி மனைவனுடைய மணிமகுடத்தை உதைத்தாளை!' என்று கருதினார்.

உடனே திருமகள் அருளால் அந்தக் கிரீடத்திலிருந்து ஒரு நாகப் பாம்பு வெளிவந்து படம் எடுத்து ஆடியது. இதைக் கண்ட அரசனும் அவையோரும் வியப்புக் கொண்டார்கள்.

"ஆ! முனிவர் பெருமான் திரிகால ஞாவி. நமக்கு வர இருக்க இடரைக் கருணையினால் தவிர்த்தருளினார்.

இந்தப் பாம்பு மணிமுடிக்குள் நுழைந்திருக்க வேண்டும். நான் இதை அறியாமல் எடுத்துக் கையில் அணிந்து கொண்டேன். ஆ! இத்தப் பாம்பு கடித்திருந்தால் நான் மாண்டு போயிருப்பேன். இதைக் காண்கத்தில் தவம் செய்தார் இவர் யோகக் காட்சியால் கண்டு, நாகப் பாம்பு கடித்து அதனால் நான் மாளாது வாழும்பொருட்டு என்னைக் காத்தருள வேண்டியந்து உதவி செய்தார்" என்று மன்வன் நினைத்தான்.

10-ஆவது முனிவருடைய மலரடிமீது அரசன் பலமுறை வீழ்ந்து வணங்கினான்.

எல்லோரும் முனிவருடைய அடியை மீது வீழ்ந்து தொழுதார்கள்.

முனிவரைப் புஷ்பரத்தின் ரீது ஏற்றிக் குடை, சாமரம், ஆல் வட்டம் முதலிய உபசாரங்களுடன் மேளதாளங்கள் முழங்க விண்ணுவசம் அதிருமாறு. வானவேடிகையுடன் ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றார்கள்.

முனிவர் சிந்திக்கிறார். 'இது என்ன வித்தை! ஒரு விநாடியில் நமக்கு இந்தனைச் சிறப்புப் ராஜ மரியாதையும் நகர்வழமும் நடைபெறுகின்றன. மன்னவைக் காவால் உதைத்தேன். என் காலை வெட்டித் தண்டிக்க வேண்டிய மன்னன் காலில் வீழ்ந்து அடிமையாகி நிற்கிறான். இது திருமகள் அருக்கிரகம் விளைவித்த அற்புதம்! மணிமுடியிலிருந்து அவள் சர்ப்பமாக வந்து இத்தனை கூத்தும் புரிவித்தாள். அவள் இன்னும் என்ன என்ன திருவிளையாட்டில் செய்யப் போகிறாளை?' என்று எண்ணித் தாமக்குள் சிரித்துக் கொண்டார்.

அரண்மனைக்கு அருகில் உள்ள பூங்காவைத்துக்கு இடையில் கட்டியுள்ள சந்தை மாளிகையில் முனிவரைப் புதிய வெள்ளெட்டு விரித்த ஆசனத்தில் அமர வைத்த மன்வன், மன்னனுடைய மனைவி, மகள் இவரின் தந்து உபசரிக்கிறார்கள்.

★ கோபத்தில் இருப்பவர்களைக் சமாதானப்படுத்த வேண்டும். ★

முனிவர் மீண்டும் ஸட்சமியின் கருணையில் வலிமையைச் சோதிக்க நினைத்தார்.

நடு இரவு. அரரனும் அரசமாதேவியும் ஒரு கட்டிடத்திற்குள் பஞ்ச சுவரத்தின் மீது பள்ளி கொண்டு உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். முனிவர் அந்தப் படுக்கை விட்டுக்குள் நுழைந்து, மண்ணின் முதுகிலும், மகாராணியின் முதுகிலும் பளார் பளார் என்று நான்கு அடி கொடுத்து, இருவரின் கரங்களைப் பிடித்து கரகர என்று மாடுகளை இழுத்து வருவது போல இழுத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தார். இது எத்தனை அடாத செயல்! அரசருடைய படுக்கையறையில் மற்றவர் நுழையலாமா? கோப் பெருந்தேவியை மற்றவர் தீண்டலாமா? தீண்டி அடிக்கலாமா? தலை போகிற காரியம் அல்லவா இது!

சில விநாடிகள் மண்ணின் இன்னதென்றறியாமல் நிகழ்த்து நின்று நான், ஸட்சமிதேவி திருக்கிட்டாள். 'தவமுனிவர் திடீரென்று இந்த அடாத செயலைச் செய்து நம்மைச் சோதிக்கிறாரே. நாம் அவரிடம் தங்கியிருக்கும் போது அவருக்கு ஒரு அவமரியாதையும் வரக்கூடாதே! என்று எண்ணினாள்.

உடனே இருவரும் சொல்லால் அரசன் படுத்திருந்த கட்டிடம் 'திமர் தியர்' என்று இடிந்து விழுந்தது.

இதைக் கண்ட மண்ணின், 'ஆ! ஆ! நான் இதன் உள்ளே படுத்து ஆர்த்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தேனே! கட்டிடம் இடியப்போவதை ஞானக் கண்ணால் அறிந்த அருந்தவ முனிவர் என்னைக் காக்கும் கருணையால் இவ்வளம் சொதிருக்கிறார். இவ்வையேல் நானும் என் அரசமாதேவியும் மாண்டு ஒழிந்திருப்போம். இந்தப் பேராபத்திலிருந்த என்னைக் கருணை மேலீட்டினால் முனிவர் பெருமான் காத்தருளினார்.

'இந்த உதவிக்கு என்ன கைம்மாறு செய்தாலும் ஈடாருமா? வாழ்நாள் முழுவதும் நாம் இவருக்கு மீளா அடிமையாகி வாழ்வதைத் தவிர வேறு என்ன செய்ய முடியும்?' என்று எண்ணிய பராந்தகன் மாதவருடைய மலரடிமையப் பல காணும் பணிந்து எழுந்தான். கண்ணீரால் அவருடைய கால்களைக் கழுவினான்.

இந்தச் சொலவைக் கண்ட முனிவருக்கு அதிக ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. திருமகனின் கருணைத் திறத்தை நினைத்து நினைத்து விம்மிதும் அடைந்தார்.

இவ்வாறு முனிவர் சிலகாலம் அரச மரியாதைகளுடன் மிக உயர்ந்த ககாசனங்களில் அமர்ந்து எவ்வொருடைய வலங்களுக்கும் உரியவராய் விளங்கினார்.

திருப்திபுள்ள மனமே திராத விருந்து.

ஒரு நாள் இரவு வட்கமிதேவி அவருடைய கணலில் தோன்றி, "முனிவரே! நான் நானை காலை உய்மை விட்டு அகலுவேன். இனி உயக்கு இங்கு ஒரு உபசாரமும் நடவாது" என்று கூறி மறைந்தாள். முனிவர் எழுந்தார். திருமகள் விலகி விட்டாள் என்பதை உணர்ந்தார்.

முனிவர் முதல்நாள் மன்வனிடம் கொடுத்த மாம்பழத்தை வெட்டி மன்வன் காலையில் ஒரு துண்டையுண்டான். உடனே மயங்கி விழுந்தான். அரச வைத்தியர்கள் வந்தார்கள். அந்த மாம்பழத்தில் நஞ்சு கலந்திருந்ததைக் கண்டறிந்தார்கள். உடனே மன்வனுக்கு நஞ்சு தனியும் நன் மருந்தை நல்கினர். அதனால் பராந்தகன் குணமடைந்தான்.

அந்தக் கனி அரசன்மனை நந்தவனத்தில் பழுத்தது. அது மரத்தில் இருக்கும் பொழுது நல்ல நுகம் அதில் நஞ்சைக் கக்கியிருந்தது முனிவர் இத்தக் கனி நஞ்சு கலந்ததென்பதை அறியாமல் மன்வனிடம் முதல் நாள் மாலை தந்தார்.

மன்வன், "ஓ! இந்த முனிவர் இப்பழத்தில் நஞ்சுட்டி நம்மைக் கொண்டு அரசரிடமையக் காப்பற்றக் கருதிவார் போலும். இவ்வரக் கொள்வது நல்லதன்று. ஏனென்றால் முன்பு இரண்டு தடவை நம் மரணத்தைத் தடுத்த நமக்கு உதவி செய்திருக்கிறார். ஆனால் இப்போது தீய எண்ணம் கொண்டுவந்து இவருடன் இவையும் பழகக் கூடாது" என்று தன் மனதுக்குள் நினைத்து ஏவலரிடம் முனிவரை யாதொரு இடையூறு யின்றி காட்டில் விட்டு வருமாறு கட்டளைவிட்டான்.

காவலர் முனிவரை அழைத்துப்போய்க் காணத்தில் விடுத்தது. "முனிவரே! எமது மன்வரைக் கொல்லும் பொருட்டு நீர் நஞ்சு கலந்த கனியைத் தந்த காரணத்தால் உய்மை மன்வன் அகறியி விட்டார். இனி நகருக்குள் வராதி; வந்தால் தலை போகும்" என்று கூறி எச்சரித்துச் சென்றார்கள்.

முனிவருக்குச் சிசிப்புத்தான் வந்தது.

"ஓ! திருமகள் செய்யும் திருவிளையாடல்களால் என்னே! " அவள் விலகிய அடுத்த கணத்தில் எனக்கு அரச மாணிகையில் இடமில்லை, அவ்நியம் அரசனுடைய வெறுப்பும் ஏற்பட்டது.

திருமகள் காட்டால் இருந்தால் தீனையும் நன்மையாகும். அவளுடைய கடாட்சம் இல்லையெல் நன்மையும் தீமையாக முடியும். நான் நல்ல எண்ணத்துடன் தந்த மாம்பழமே நஞ்சாக மாறி எனக்கு இந்த நிலையமைந்தது.

குழந்தையின் பள்ளிக்கூடம் தாயின் இருதயமே.

நான் ககத்தை விரும்பாதவன். துக்கத்தை மனமுலந்து வரவேற்
கிறவன். சாமானியமான மனிதர்கள் என்றால் கதிகலங்கி மதிமயங்கி
அதிக வேதனை அடைவார்கள். தேற்று அரசபோகம். இன்று காட்டில்
நிற்கும் யோகம்.

தேவி! நின் திருக்கத்தை அறிந்தேன் சில காலம் என்னிடம்
தங்கி நான் வேண்டாம் என்ற உயர்ந்த சிறப்பையெல்லாம் எனக்கு
வலிதில் தந்து விடுவாயாடினாய்.

"அம்மா! நீ ஆண்டியை அரசனாக்குவாய். துரும்பை இரும்பாக்
குவாய். இரும்பைத் துரும்பாக்குவாய். குட்டிச்சுவரை அரண்மனையாகச்
செய்வாய். அரண்மனையைக் குட்டிச் சுவராக்குவாய். உன்னால் எல்லாம்
ஆகும்.

"தாயே! உனக்கு வணக்கம்" என்று கூறித் தேவியைத் தொழுது
விட்டு எப்போதும் போல் மவனதயடக்தித் தவம் செய்யத் தொடங்கி
னார்.

இருபானந்துவாரியர்

ஆலயங்கள்

ஆலயம் அமைந்திருக்கின்ற இடம் நல்ல மண் உள்ளதாகவும்
நல்ல நீர் உள்ளதாகவும், நல்ல திழுவ் உள்ளதாகவும், மொத்தத்
தில் மனதிற்கும், உடலிற்கும் மகிழ்ச்சியை அளிக்கக் கூடியதான
குழாவைக் கொண்டமைந்திருப்பதை நாம் காணுகின்றோம்.
இதனால் நான் "கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்
டாம்" என எமது மூதாதையர் கூறி வந்தனர். மேலும்
ஒரிடத்தில் அமைந்திருக்கின்ற ஆலயங்கள் அந்தப் பகுதி மக்க
ளின் தொழில்களுடனோ அல்லது அவர்களின் பண்பாட்டுடனோ
ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்புடையனவாகவும் இருந்து வரு
வதையும் நாங்கள் காண்கின்றோம் ஆகவே ஆலயங்கள் எமது
ஆத்மீகத்துடன் மட்டுமன்றி வாழ்க்கையுடனும் ஒன்றித்தலை
ஆகும்.

மலர் வெளியீட்டில் தமிழ்த்துறைத்தலைவர்
நீரு. வெலிங்கராசா அவர்கள்
ஆற்றிய உரையிலிருந்து.

★ காரியத்தில் உறுதிபாக இருப்பதுதான் வெற்றியின் இரகசியம். ★

**நாலு யுகங்களிலும் வாழ்ந்த
மனிதர்கள் பற்றிய வரலாற்றையும்
தெற்குப் பாகத்தில் அமைந்துள்ள
கலியுகம் பற்றிய வரலாற்றையும்**

**புலிப்பாணி முனிவர் தன்பாக்களின் மூலம்
பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்**

மேலும் தொல்காப்பியவுரையிலே ஆசிரியர் நச்சினார்க்கிலியர் கூறிய குறிப்பொன்றினை உளங்கொள்ளுதல் இன்றியமையாததாகும். நிலத்தடு திருவிள் நெடியோனாகிய பாண்டியன் மாகீர்த்தி. இருபத்து நாலாயிரமாண்டு வீற்றிருந்தாதலின் அவனும் அவன் அவையிலுள் னோரும் அறிவுடிக் கிருத்தலின் அவர்கள் கேட்டிருப்ப என்றலின் தமிழ் மன்னனது அவைக்காலத்தாரின் அறிவு மிகுதி தெளிவாகிறது. கடல் கோளின் முன்னிருந்த இம்மன்னன் இருபத்து நாலாயிரமாண்டு வீற்றிருந்ததானென்பது நமக்கு வியப்பைத் தருகின்றது. சுமேகிரிய சரித்திரக் கிலும் சலப்பிரளயத்திற்கு முன் இருந்த மன்னர் என்பவரும் ஒவ்வொரு வரும் 15600 முதல் 43200 வரையுமுள்ள எல்லைவிவாகிய ஆண்டுகள் வீற்றிருந்தார்கள் என்றும் செய்தி அகப்படுகின்றது. இருவரவாற்றுக்கும் தொடர்பின்மை இதனாலும் புலப்படுகிறது. (இது விபுலானந்தர் ஆய்வின்) அவர்கள் எவ்வண்ணமாய்த் தொடக்கத்தில் எழுதி இருந்தனவோ அவ்வண்ணமே இற்றைவரையும் அவ்வக் காலத்தின் சுவர்களுக்கிசைபத் திருத்தி எழுதப்பட்டு வருகின்றன

ஆனால் சலப்பிரளயத்தின் பின் சில சித்தர்கள் ஆராய்வேற வைத்திய சாஸ்திரத்தின் சிலபாகங்களை மாகீர்த்தி தமிழில் பொழி பெயர்ந்து, உலகத்தில் உள்ளார்க்கு உபயோகப்படுத்தும் தொகையாக எழுதி ஏட்டுப் பிரதிகளாகி உதவினர்.

மேற்குறிப்பிட்ட நோலா என்பவன் ஐந்தாறாம் வயதில் விவாகம் செய்து கொழாயிரத்து ஐம்பதாம் வயது வரையும் உயிரோடு இருந்து மரித்தானெனக் கிறிஸ்த வேதம் கூறுகின்றது. அவ்விறந்து பெயர் இப்போது 4787 வருடங்களாகின்றன. அவனுடைய சந்ததியினரான நற்கால உலக மனிதர்கள் ஏறக்குறைய 25 வயதில் விவாகம் செய்து ஏழுபது என்பது வயதளவில் மரிக்கிறார்கள். ஆகையால் கிரிந்தன ஒடுங்கி வருவ்

★ நாலு எண்ணங்களை நினைத்தல் வெற்றிபரமாகும். ★

காலம், உலகத்திலுள்ள மனிதர் சற்றுச் சற்றாய்ச் சிறுநறு நாலுமுழம் இரண்டு முழமாகி வறுமணிதனாகக் கூட பிறந்தாலும் ஆச்சரியப்பட இடம் இல்லை.

இதுபற்றி கலியுகம் நிறுப்பதற்கு முன் புலிப்பாணிமுனிவர் தன் அருட்பாக்களின் மூலம் கலியுகத்தைப்பற்றி அழகாக ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் பரடியுள்ளார் என்பதை வாசகர்களுக்கு இனித்தரவுள்ளோம்.

மேற்கூறிய மனுவும் அவரின் குடும்பத்தோடும் மேருவின் தென் பாகத்திற்கு வந்து பல்சிப் பெருகி அல்லிதத்தில் வசிக்கின்ற தாய தற்காலத்தினரைக் கலியுகமென அழைக்கின்றார் இக்கலியுகத்தில் வசிக்கும் மனித வர்க்கத்தினர் யாவரும் குத்திரரே. இவர்களை ஞான வழியின் படி சரிவாயாளரெனலாம் இவர்களின் விபரங்களை மேலே காட்டிய "பொய்யில்லை கொள்வாருள்வடோ"

" உண்டான திசையத்தாலில்லைத்தானே "

" தானென்ற பலாநிலமே கந்தானே "

" தானான பாண்டமாமே "

என்னுஞ் செய்யுட்களாலதிக,

கலியுகம் 4, 32, 000, வருஷங்களில் 5033 வருஷங்கள் சென்றன போக, மீதியான வருடங்களின்னுஞ் செல்லா தீர்வின்றன.

புலிப்பாணி வரைந்து வைத்த மேலை கூறிய விஷயங்களைக் கிறிஸ்தவர்களின் பஞ்சாகமங்களில் மூன்றாவிய ஆதியாகமம் இரண்டாம் அதிகாரம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

" தோட்டத்திற்குக் தண்ணீர் பாயும்படி ஏதேவிரிந்து ஒரு நறியோடி அங்கேயிருந்து பிரிந்து நாலு பெரிய ஆறுகளாயிற்று "

முதலாம் ஆற்றுக்கு "பைகோன்" என்று பேர். அது "ஆனிலா தேசம் முழுவதையும் சுற்றியோடும். அன்னிடத்திலே பொன் விளையும். அத்தேசத்தின் பொன் தல்வது அன்னிடத்திலே பிதோலாகும் கோமேகக் கன்றுமுண்டு.

இரண்டாம் ஆற்றுக்குக் "கோசான்" என்று பேர். அது எத்தி யோப்பியா தேசம் முழுவதையும் சுற்றியோடும்.

மூன்றாம் ஆற்றுக்கு "இதேகேக்" என்று பேர். நாலாம் ஆற்றுக்கு "ஐபிராத்தென்றுபேர்"

[தொடரும்

" சிவம் "

★ வாழ்வு என்னும் மலரிலே அன்பு என்பதே தேன். ★

கல்வி உன்னைக் காக்கும்

‘ படிப்பு படிப்பு எந்த நேரம் பார்த்தாலும் படிப்புத் தாலா? ’

சண்முகத்தின் மனம் பொருமியது. அவன் தந்தை அவனைப் ‘ படி படி ’ என்று அழிவுறுதலிக் கொண்டேயிருக்கிறார். அவனுக்கோ அது தலையில் பேரிடி இறங்குகிற மாதிரி இருக்கிறது!

அப்பாவுக்கு அவன் ஒரேயின்பிள்ளை. அதனால் செல்வமும் சீராட்ட றும் உண்டு. ஆனால் கல்வி விஷயத்தில் மட்டும் கண்டிப்பும், கடுகடுப்பும் அதிகம் காட்டினார் அவர். இது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

அப்பாவின் மன உறுதியை எப்படியாவது மாற்ற எண்ணினான் சண்முகம். அதற்கு என்ன செய்வலாம் என்று திட்டமிட்டான்.

வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்ற மாதிரி நடத்து ததனதவின் தெருந்தரவு தாங்க முடியாமல் விட்டை விட்டு ஓடிவிட்டது போல ஒரு சூழ்நிலையை

கோயில் ஒரு நற்பலம் பெத்திரம்

ஏற்படுத்தி பசி வேளைக்கு வீட்டுக்குப் போகாமலிருந்து, பட்டினி கிடந்து உடம்பை இளைக்கச் செய்து, அவர் மனத்தில் பாரததை தூண்டிவிட்டு இப்படியெல்லாம் நினைவு ஓடியது...

சண்முகம், நினைத்த படியே வீட்டை விட்டு வெளியேறினான், ஆனால் இப்போது...

சண்முகத்தின் கால்கள் ஓய்ந்தன. அவைந்து திரிந்து பல இடங்களைச் சுற்றி வந்த அவன் கடைசியாக லிநாபாகர் கோயில் பிரகாரத்தில் சற்று ஒதுக்குப் புறமாய் அமைந்த மறைவிடத்தில் வந்து படுத்துக் கொண்டு விட்டான்.

காவலச் சிற்றுவண்டி, மதிபுண்ணை இரண்டையும்" கியாகம் செய்ததன் விளைவு, அவன் நாடி நரம்புகளையெல்லாம் துவள வைத்தது. நினைவு அலைகள் அவைந்து மணக்களையில் முட்டி மோதிச் சிதறண்டு போயின.

இரண்டு வேளைப்பட்டினியே ஆளை இப்படி உருக்குலைக்கிறதே, தீர்மானித்தபடியே பல நாள் உண்ணாவிரதம் இருப்பது எப்படி? வரைச் சுற்றி வந்ததற்கே இந்தக் கதி என்றால் வெவ்விதர்களுக்கெல்லாம் நடந்தேபோய்க் காவல் தள்ள நினைத்தால் முடியுமா?

'உயிரோடு இருப்பதால் தானே இந்த பசியும் தாகமும்? செத்து விட்டால் இந்த உபத்திரவம் எல்லாம் இருக்காதே' என்று விபரிதமாகவும் நினைக்கத் தூண்டியது அவன் மனம்.

நிழல்கள் நீளம் சீனமாக விழத்தொடங்கின. சூரியன் கிரவங்கள் மேல் திசையில் சுருங்கலாயின. பரக்கிணைகள் மெல்ல காற்றில் சவசலத்தன. சண்முகத்தின் மனதிலும் ஒரு சவசலப்பு.

கோயிலின் வெளிப்புறத்தே சைக்கிள் மணியோசை கேட்டது. "மாலைச் செய்திப் பேப்பர் மாலை செய்திப் பேப்பர்."

என்கோ பாழுக் கிணற்றுக்குள் அமிழ்ந்திருந்தது போல் காது அடைத்தது. 'கண்கள் கருங்கி தன்வசம் இழந்து கிடந்து சண்முகத்தை உகப்பி எழுப்பியது இந்தச் சத்தம் பரபரப்புடன் எழுந்த அவன் கோயிலின் வாயிற்புறம் விளரந்தான்.

சந்திதித் தெருவில் வீட்டுக்கு விடு பத்திரிகை விநியோகம் செய்து வரும் சோழ கண்ணில் பட்டான். அவனைக் கண்ட சண்முகம் சினை மாதிரி அசைவற்று நின்றுள் சற்றுநேரம்.

பரம ஏழை சோழ! அவன் பிழைப்பு இப்படியா நடக்கிறது? ஆனாலும் படிப்பில் சூட்டிகையாயிருக்கிறானே.

★ புனிதமான செயல்களால் வாழ்வதே புழு எனப்படுக. ★

தற்செயலாகத் திரும்பிசோழுவும் சண்முகத்தைப் பார்த்து விட்டான். நண்பன் முகத்தில் தென்பட்ட சோர்வு அவனைத் திடுக்கிட வைத்தது.

“ஏண்டா சண்முகம் ஏன் கண்ணு மூஞ்சியெல்லாம் உள்ளேபோய்க் கிடக்கு. வசதியானவர் வீட்டுப்பிள்ளை நீ வருந்தி இளைக்கும்படி என்ன வந்தது உனக்கு?” என்று திளைப்புடன் கேட்டான் சேரமு.

“அதுருக்கட்டும் சோழ வகுப்பில் எல்லாப் பாடங்களிலும் முதல் மார்க்கு எடுக்கிறவன் நீ. இந்த மாதிரி பத்திரிகை விற்பனையாகக் கொண்டு எப்படி படிப்பிலும் கவனம் செலுத்த முடிகிறது உன்னால்” என்று தன் சந்தேகத்தை வெளியிட்டான் சண்முகம்.

“எங்கள் குடும்பம் ரொம்பவும் ஏழ்மையானது. அப்பா கூலி வேலை செய்கிறவர். அவர் சம்பாந்தியம் எங்களுக்கு வயிற்றுக்கே போது மாட்டேன் என்கிறது. என் புத்தகம், பள்ளிக்கூடச் சம்பளம் எல்லாவற்றுக்கும் பேப்பர் விற்பனை சம்பாதித்துக் கொள்வதென் வேறு என்ன செய்கிறது?”

சோழுவின் வார்த்தைகள் சண்முகத்தின் உள்ளத்தைத் தட்டி எழுப்பின. நல்ல வசதியும் வாய்ப்பும் இருந்தும் படிக்கக் கூக்கிறது எனக்கு. ஆனால் கூலி வேலை செய்து வயிற்றைக் கழுவும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இவனுக்கு எந்தக் கஷ்டம் எப்படி இருந்தாலும் படித்தே தீரவேண்டும் என்ற ஆர்வமும் துடிப்பும் இருக்கின்றன. கலகலப்புடன் போராளும் வாழ்க்கை அவன் ஊக்கத்தைத் தடை செய்து விடவில்லை” எந்தத் தன் பத்தையும் எதிர்த்து நின்று வாழ்வில் முன்னிலைக்கு வருவதே வடசிய மாய் உழைக்கிறான். சிந்தனை எதிர்பாராத மாறுதலை உண்டு பண்ணியது சண்முகத்திடம்.

“சோழ இப்போது உன்னை நான் சந்திக்கிறது எவ்வளவு நல்ல தாய்ப் போலிற்றுத் தெரியுமா?”

“ஏன் என்னை விஷயம்?”

“படிப்புக்குப் பயந்து படிக்கச் சொல்லி வற்புறுத்தும் அப்பாவுக்கு பயந்து எங்கேயாவது ஓடிப்போக நினைத்தேன். என்னைக் காலாது வருத்தத்திலே என் பெற்றோர் கவனிக்க கண்ணீர்விட்டுப் பிள்ளை படிக்கா விட்டாலும் போகிறான்! திரும்ப வந்தாற் போதும்? என்று சொல்கிற கட்டத்தில் வீட்டுக்குப் போவது என்று திட்டம் போட்டேன். ஆனால் அதெல்லாம் தப்பு என்பது தெரிந்து போச்சு எனக்கு!” என்றவன் காலையிலிருந்து அந்த நேரம் வரை தன் திணை என்ன என்பதையும் விளக்கினான்.

தொகுப்பு: சந்நிதியாணி ஆக்கிரமம்

★ செல்வம் குவிக்கப்படும் இடத்தில் மனிதர்கள் அழிகிறார்கள். ★

சிந்தனைத் துளிகள்

[தொடர்ச்சி]

இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் நாம் எத்தனையோ விந்தைகளை கண்டபாட்டுகின்ற கண்டப் பாரும் ஆயுதங்களை வானவெளியிற் சஞ்சரிப்பதை ஓர் இடத்தில் நடப்பதை உடனுக்குடன் பல இடங்களில் இருந்து பார்க்கும் முறையை, பலகிரக மண்டலங்களுக்குச் செல்வதை அறிவின் தோம். காண்டிசர்னாம், ஜனநதமகடின்னோம். ஆனால் விஞ்ஞானம் அற்ற காலமாகிய இராமாயணம், பாரதம் நடந்த காலத்தில் இப்படியானவை நடைபெற்றமைக்குரிய நான்கு பாரதத்தில், இராமாயணத்தில் உண்டு. ஆகவேதான் இவற்றை நன்கு வாசித்து உணர்ந்தவன் மண்ணில் தலை வண்ணம் வாழ்வாம் என்பின்றனர் பெரியோர்.

பாரதப்போர் நடைபெற்றபோது சேவிக்ருடனான திருதராட்டிஸரிடம் கண்ணன், அரண்மனையில் இருந்தவாறே போர்க்களத்தில் நடைபெறும் காட்சிகளைக் காண்பதற்குரிய பார்வையைத் தருகிறேன் என்று கேட்டதற்கு வேண்டாம் எனதழர் பார்க்காத எனக்குப் போர்க்களத்தில் நடைபெறும் அகோரக்காட்சிகள் வேண்டாம். அதை எனது தம்பியும் அமைச்சருமாவ சஞ்சயனுக்குக் கொடுக்கும்படி வேண்டிப் பெற்றுக்கொண்டான். அதன்படியே இன்று நாம் தெரவைக்கா சியிற் காண்பதுபோல் அன்றும் காண்டார்கள். அன்றியும் நடக்கவற்றையும், நடக்கப்போகிறதையும் அறியும் சக்தியும் பெற்று இருந்தவர்.

இன்று விஞ்ஞான உலகத்தில் பாவிக்கப்படும் ஆயுதங்களிலும் பார்க்க அநொகதிலாய்ந்த அஷ்டிங்களை அன்று பாவித்ததாக அறிய முடிகிறது. நாம் ஆழ்ந்து சிந்திப்போமானால் உலகத்தில் இன்று நடைபெறும் அத்தனை செயல்பாடுகளுள் அன்று நடைபெற்றுள்ளவை என்பதைப் பாரதம், இராமாயணம் கூறுகின்றன. இவை வற்பாற நூற்றாண்டுப்போல் புதிய புதிய கருத்துக்களை, தத்துவங்களைத் தருின்றன.

நமது இந்துசமயத்தில் திருநாவுக்கரசுநாயனார், திருக்கரீவாயர் செல்வவேளும் அக்காட்சிகளைக் கண்டு களித்த வேண்டும் என ஆசை கொண்டார். எப்படியும் அங்கே செல்ல வேண்டும் என விரதம் பூண்டார். அதன்பவனாக நடந்தார், தவழ்ந்தார், உருண்டார். இவரது தீம் மூன்று செயலாலும் உடம்பிற் பல காயங்கள் ஏற்பட்டு இரத்தம் சிந்தத்தொடங்கியது அப்படியிருந்தும் அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தார், இச்செயற்பாட்டை இறுதியாகச் சோதிக்க விரும்பிய இறைவன் வசோதிப

★ ஸுயரத்திற்கு ஒரேமாற்று மருந்து காதுள்ளதான். ★

வடிவில் தேவந்ரி பிரமா, வீஷ்ணு, தேவர்களை செல்வமுடியாது கஷ்டப் படும் நிலையில் உம்மால் சப்படிச் செல்வ முடியும். இப்பவே உனது உடலில் பல காயங்கள் ஏற்பட்டு இரத்தம் நெந்துகின்றது சைத்யிரிந்து கற்காரில் ஓட்டிக்கொள்கின்றன. எனவே வீஷ்ணுயறிசெய்ய வீட்டுத் திரும்பிச் செல்லும்படி கூறினார்.

அசைக்கமுடியாத பீடிவாதமாக விரதம்பூண்ட நூவுக்கரசர் அழிந்து போகும் இவ்வூன் உடலுடன் திரும்பேன், சென்றே திருவேன் என்று எதுவித சலனமின்றிச் சொன்னார், இதனால் மகிழ்ச்சியுற்று இறைவன் அருலிலே ஒரு நீரோடைவைய உருவாக்கி அப்பவே அதேகம் களைத்து விட்டாய் சற்று அருகில் இருக்கும் நீரோடையில் நீராடிய களைப்பாறிய பின் செல்லலாம் என்றார். இவ்வாக்கைச் செவிமடுத்த நூவுக்கார் அப்படியே அவரின் கூற்றுப்படி நீராடினார். என்ன அதிசயம் நீராடியபோது அவரின் உடலில் உள்ள காயம் யாவும் நீங்கியதுடன் திருக்கலையக் காட்சி வையும் கண்டுகனித்தார். அன்றேரத்தில்தான் அக்காட்சியை மற்றவரும் அறிவும் பொருட்டு "மாதர்பிஷைக் கண்ணியாவை" என்னும் திருப் பதிகத்தைப் பாடி அருளினார்.

ஒருவன் இக்கனரயிரிந்து மறுகனரையை அடைப விரும்பிச் செயலில் திரும்பினான் நீந்திச்சென்றான், நடுப்பகுதியை அடைந்துவிட்டான். எட்டாத்தகன்னீர் எதுவும் செய்யமுடியாத நிலை, திரும்பிச் செல்வதா அல்லது தொடர்ந்து முயற்சி செய்வதா சப்படியும் எனதோ ஒரு நாள் இவ் உடம்பு அழிந்துதானே போகும் ஆகவே, எப்போது அழிந்தாலும் சரிதானே என்னும் வைராக்கியம் பிடித்த வீரதகாரன் சென்று விடுவான். பட்டம் பெற்று விடுவான், நன்விவையடைந்துவிடுவான், வீரதத்தை மனராகஞ்சலத்தால் இடைநடுவில் வீட்டுத்திரும்பியவன் மீண்டும் பல இன்வல்களை அனுபவிக்கிறான். சமீபமுடியாது தத்தளிக்கிறான். மீண்டும் மீண்டும் பிறவீத்துயரிற் சிக்குகிறான்.

இறைவன் எம்மை எல்லாம் பாவித வழிகாறி செலுத்த வைக்கிறான். இக்கன்றலம் சாம, பேத, தான தன்சடமுவம் நவ்வழிப்படுத்துகிறான். இந் நாளுக்கு படிகளில் முனவினைப்ப பாசாக முதற்படியிலேயே நன்னிலைபடைத்தவரூழும் உண்டு. இறுதியான நான்வாது படியாகிய தண்டமூலம் திருநகி நனைவையடைபவனும் உண்டு. இத்தண்டத்தில் மனிதனால் மனிதனுக்கு வழங்கப்படும் தண்டனையுடன் இறைவனால் பலவித நோய்கள் மூலம் தண்டிக்கப்படும் நன்விவையடையாது மறு சிறப்பெடுத்து உழல்பவனும் உண்டு. இத்தண்டனையை அனுபவிப்பவனைப் பார்த்து, உணர்ந்து, உண்மை நிலையை உணர்ந்து இறுதியில்

★ இறைவனிடம் பயமும் பக்தியும் மனிதல் கொள், ★

எம்முடன் நாம் செய்த பாவ புண்ணியம் இறை தொண்டுதான் காக்கும் என அறிந்து தொண்டு செய்து முக்தியடைந்தவரும் உண்டு. இவற்றை உணர்வதற்காகவே பல அறிஞர்கள், அருளாளர்கள், நாயன்மார்கள், முனிவர்கள், ரிஷிகள் பலவற்றை அருவிச்செய்துள்ளனர். இவற்றை நன்கு சிந்தித்துச் செயற்படுங்கள், நன்னைவையடைபவர்கள்.

ஆகவே அன்பர்களே மெனனம் ஆறு வகைப்படும் என்று நூல் வெளியீட்டன்று கூறினேன். 05 - 03 - 98ல் இருந்து 31 - 10 - 98 வரை ஆறாம் படியினிந்து 01 - 11 - 98 முதல் (5) ஐந்தாம் படிக்கு மாறியுள்ளேன். இப்படியே படிப்படியாக மாறவரும்போதுதான் ஒவ்வொரு படிவின் நிலைகளை வாய்மால் அறியமுடியும். தினமும் இறைவழி பாட்டிற்கு; தியானத்திற்கு என ஒரு சில தீரீடங்களினாலும் ஒதுக்கிச் செயற்படுங்கள், நன்னைவையடைபவர்கள்.

க. வீணுகோபால்
(கணபாலகலாடிகள்)

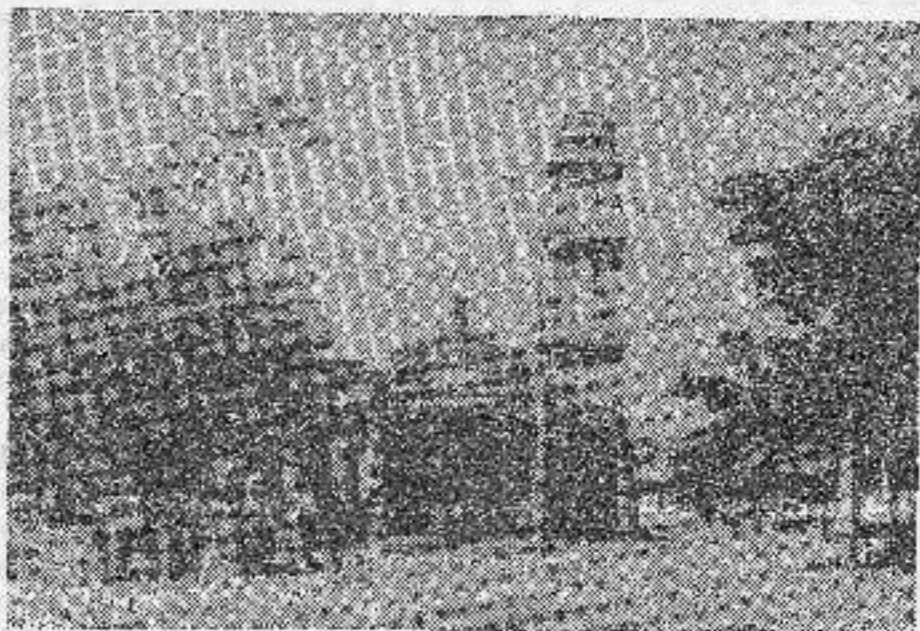
உனக்கு மன அமைதி வேண்டுமானால் பிறர் குற்றம் காணாதே; மாறாக உனது குறைகளையே பார். உலகம் முழுவதையுமே (அன்பினால்) உனக்குச் சொந்த மாக்கிக்கொள். இவ்வுலகில் யாரும் உனக்கு அத்திய ரல்லார். உலகம் உனதே.

ஸ்ரீ சாரதாதேவி

★ பண்பில்லாத இடத்திற் சுதந்திரம் இருக்க முடியாது. ★

சந்நிதியான்

ஒரு குழந்தைக்கும் தாய்க்கும் உள்ள உறவு நிலைப்போன்றதே அடியவர்களுக்கும் சந்நிதிமுருகனுக்கும் உள்ள தொடர்பாகும். ஒரு குழந்தை அறியாமையினாலோ அல்லது அறிவுக்குறைவினாலோ தவறுகளோ அல்லது பிழைகளோ விடுவது வழக்கம் அந்தச்சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு தாயானவள் அவற்றை மர்வித்தோ அல்லது இருத்தியோ அல்லது சிறிய படிப்பினைகளைக் கொடுத்தோ நல்வழிப்படுத்தி அந்தக்குழந்தையை முழுமைபாடி மலிதனாக மாற்றுவது இயல்பு இதேபோன்று தான் சந்நிதிமுருகனும் குழந்தைபோன்ற தனது அடியவர்கள் மீது ஆழமான அன்பைச் செலுத்தி வருகின்றான். அவர்கள் விடுகின்ற தவறுகள் பிழைகள் எப்பலன்றும் பொறுத்தோ, நல்வழிப்படுத்தியோ அவர்களை ஆக்மீகரீதியில் சுடேற்றுகாக்கத் தன்னுடைய திருவிளையாடல்களைத் தீண்டும் நடாத்திக் கொண்டேயிருக்கின்றான். இவ்வாறான ஒரு திருவிளையாடலையே பின்பரும் சம்பவும் எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அன்புடன் கொடுப்பதே அமிழ்தம்

அச்சுவேலினையர் சேர்ந்த திரு. இ. கார்த்திகேசு அவர்கள் சந்திதி முருகவேமேல் பக்தி உள்ள ஒரு அன்பர். இவருடைய உறவு முறையில் உள்ள ஒரு குடும்பம் வருடத்தில் ஒருமுறை சந்திதிக்கு வந்து விசேஷபூசைகள் அம்பேசுகங்கள் செய்வதுடன் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தில் அன்னதானத் தொண்டையும் மேற்கொள்வது வழக்கம். இவ்வாறு இவர்கள் சந்திதிக்கு வந்து தமது நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு தொடர்பா ளராக நீண்டகாலமாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்தான் திரு இ. கார்த்திகேசு அவர்கள். இது போன்ற ஒரு செயற்பாட்டிற்காக அதாவது சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தில் 1998ஆம் ஆண்டு ஒரு அன்னதானத்தை மேற்கொள்வதற்காக 18 - 21 - 98 வியாழக்கிழமை மாலை ஐந்து மணிய னளவில் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்திற்குத் தனது மோட்டார்சைக்கிளில் வருகைகத்திருந்தார். தனது மோட்டார்சைக்கிளை ஆச்சிரமத்தில் வாய்லிள் திறுத்தி விட்டு ஆச்சிரமத்தின் அறையிலிட்டுச் சென்று வெள்ளிக்கிழமை அன்னதானம் வழங்குவதற்குரிய முன் ஆயத்தங்களைச் செய்து விட்டு ஒரு தொலைப் பணத்தையும் அவரிடம் வழங்கிவிட்டு விட்டு திரும்புவதற்கு ஆயத்தமானார்.

இவ்வாறு திரு. இ. கார்த்திகேசு அவர்கள் விடு திரும்புவதற்கு ஆயத்தமாகிக்கொண்டிருந்த அநேவேளை ஆலயத்தில் பூசை ஆரம்பமா வதற்குகிறுநியாக தோஷம்மணியும் அடிக்கத்தொடங்கியது. அப்பொழுது அவருக்கு மிக அவசரமான அலுவல்கள் இல்லாவிட்டாலும் மாலை நேரமாகையால் விட்டிற்குச் சென்றுவிட வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தி னால் ஆச்சிரமத்திற்கு வெளியே வந்து அங்கே வாயிலில் திறுத்தப்பட்டிருந்த மோட்டார்சைக்கிளை ஸ்ராட்பண்ணையகற்கு ஆயத்தமானார். ஆனால் பூசை ஆரம்பிப்பதற்கு அறிகுநியாகக் கோவில் மாணி அடித்துக் கொண்டிருந்ததனால் ஒருமுறை பூசையைப்பார்த்துவிட்டுச் செல்லவாமா என்றும் அவருடைய மனம் நினைக்கக்கொடங்கியது. இவ்வாறு பூசையைப் பார்த்து விட்டுச்செல்லவா அல்லது விட்டிற்குச் செல்லவா என்ற இரண்டு விடயங்களில் எதைர்செய்வது என்று தெரியாது மனச்சஞ்சலப்பட்ட திரு. இ. கார்த்திகேசு அவர்கள் இறுதியில் ஏதோ மனத்திற்குள் முடிபு ஏடுத்தவராக விட்டிற்குச் செல்ல ஆயத்தமானார். ஆம் விட்டிற்குச் செல்ல தற்காகத் தன்னுடைய மோட்டார்சைக்கிளை ஸ்ராட்பண்ணையகின்ற செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டார். ஆனால் அவருடைய முயற்சி னைக்கடலில்லை. ஒருமுறைக்குப் பலமுறை முயற்சித்தும் அவர் களைத்தது தால் மிரசர் அது ஸ்ராட்பண்ணையகில்லை. இப்பொழுதுதான் ஒடிவந்து திறுத்திய சைக்கிள் எவ்வாறு அது ஸ்ராட்பண்ணையகில் இருக்கமுடியும் என்ற சிந்தனை அவருடைய மனத்தில் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருந்ததனால் அவருடைய உடல் களைத்த நிலையிலும் இது எப்படியும் ஸ்ராட்பூசி விடும் என்ற நம்பிக்கையால் தனது முயற்சியைத் தொடர்ந்து கொண்ட

★ பொதுவாக எல்லோரும் சந்திக்கமுடிக் சமாதிதான் ★

டேயிருந்தார். ஆனால் என்னபயன் அது ஸ்ராட் ஆகவில்லை ஏற்கெனவே உடலிமட்டும் களைத்திருந்தவரின் மனமும் இப்பொழுது சோர்வடையத் தொடங்கியது. இறுதியில் இஷிமேல் இது ஸ்ராட் ஆகமாட்டாது என்ற முடிபுக்கு வந்துவிட்டார்.

இப்பொழுது களைத்த நிலையில் திரு. கார்த்திகேசு கோவில் பக்கம் தனது கவனத்தைத் திருப்பினார். அங்கே பூசை நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதற்கு அறிகுறியாக மணியோசையுடன் மேளச் சத்தமும் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. தான் இங்கே செல்லு செய்த நேரத்தில் கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தால் பூசையைத் தன்னும் முழுமையாகப் பார்த்திருக்கலாமென்று அவருடைய மனம் அப்பொழுது யோசித்தது. சரி பரவாயில்லை இப்பொழுது தானும் கோவிலுக்குச் செல்வோம் என்ற முடிபுடன் ஆச்சிரமத்தில் வெளிவாயிலில் நின்று மோட்டார்ச் சைக்கிளை அப்படியே விட்டு கோவிலுக்குச் சென்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த பூசையில் பங்குபற்றி முருகனை வழிபட்டார். அங்கே பூசையில் பங்கு கொண்டு சந்திதியானை வழிபட்டவருடைய உள்ளத்தில் ஒரு அமைதியும் திருப்தியும் ஏற்பட்டது. அப்பொழுதுதான் அவருடைய மனம் நினைத்தது. இவ்வாறான ஒரு மனநிலைவைத் தரக்கூடிய பூசையை தான் பார்த்துச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது அதனைப் பார்த்துத் திரும்ப நினைத்தது எவ்வளவு பிழையான முடிபு என்று. அதமட்டுமல்ல இவ்வளவு தூரத்திலிருந்து வந்த தான் பூசை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் முழுமுகூரன் இருந்தார் அதனைத் தவறவிட நினைத்தது ஒரு முட்டாள்தனமான முடிவு என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டார். ஆனாலும் சந்திதி முருகனுடைய அருட்சடைய சத்திவரல்தான் சரிக்கப்பட்டு, சந்திதியானை வழிபட்ட திருப்தியில் மீண்டும் தனது மோட்டார்ச் சைக்கிள் நிறுத்தப் பட்டிருந்த இடத்தை வந்தடைந்தார்.

அப்பொழுது பழுதடைந்த மோட்டார்ச் சைக்கிளை யாரிடம் காட்டுவது என்று அவர் யோசிக்கத் தொடங்கினார். நேரம் போய்த் கொண்டிருந்த கணால் இருட்டுவதற்கு முன்பே வீட்டு டோய்ச் சேர்த்துவிட வேண்டும் என்று அவரது மனம் ஆதங்கப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தது. மோட்டார்ச் சைக்கிளில் உள்ள பிழை ஏற்பட்டது என்பது கூடத் தெரியவில்லையே! அது தெரிந்தால் கூட ஏதாவது ரடவடிக்கையில் ஈடுபடலாம் என மனத்துக்குள் நொந்து கொண்டார். ஆனாலும், அதற்கும் ஒருமுடிபு ஸ்டாட் செய்து பார்ப்போம் என்ற சிந்தனைவாழ்வு மோட்டார்ச் சைக்கிளை ஸ்ராட் செய்தார். என்ன ஆச்சரியம்! ஒரேமுறையில் அது ஸ்ராட் ஆகிவிட்டது. அவருடைய உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியை நாய்கள் சொல்லவும் வேண்டுமா? தனது தவறான உணர்ந்த பின்னை

வறுமைபிழார் உதவுவதுடன் நேர்ந்தது.

ரைத் தாய் அரவணைக்கும் பொழுது அந்தத் தாயின் அரவணைப்பால் பின்னாயின் உள்ளத்திற் பெரங்கி எழும் மகிழ்ச்சியைப் போல் அவருடைய மனம் -ஜனநதத்தால் பரவசமடைந்தது.

எமது பேரவை தொடர்பான சில வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக 12 - 11 - 98 மாணயில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்ற அடியேனும் அன்று நடந்த அற்புத நிகழ்வை நேரில் பார்க்கக் கடிபாதாக இருந்தது. சந்நிதிமுருகன் தனது உண்மையான அடியவர்களுக்காகப் பலசொற்களைக் கொடுத்தாத்தனது திருவிளைவாடக்களைக் காட்டி இறுதியில் அவர் கவனத் தளது முழுமையான அடியவர்களாக மாற்றுகின்ற இஸ்வர்பான்ற நிகழ்வுகள் இவ்முன் நடைபெறுகின்ற சம்பவங்கள் தாமே!

ஓம் முருகா!

ந. அரியரத்தினம்
தொண்டரானாரு

குறிப்பு: சந்நிதி முருகப் பெருமானுடைய இவ்வரிதமான அற்புத நிகழ்வுகள் தொடர்ச்சியாக நவ்வொரு மலரினும் வெளி வரவுள்ளன. இவ்வாறான அற்புத நிகழ்வுகளை அனுபவித்த அன்பர்கள் தகுந்த ஆதாரத்துடன் வினக்கமாகக் குறிப்பிட்ட மலர்க்குழுவிற்கு அனுப்பினால் அவற்றையும் இத்தொடரில் இடம் பெறச் செய்யலாம்.

சுனம் பார்ப்பது தவறு.

யாழ்ப்பாண மன்னர்கால

இலக்கியங்கள்

[தொடர்ச்சி.....

சென்ற இதழில் யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் எழுந்த கோதுடவைத்திய நூல்கள் எழுந்தனவென்று பார்த்தோம். அக்காலத்தில் வேறு வகையான நூல்களும் தோன்றின இலங்கையின் வடபகுதியில் கதந்திரமான தமிழரசு ஒன்று நிறுவப்பட்டதால் வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்களைப் பேணவேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்பட அதனால் வையாபாடல் கைலாயமாலை, கோணேசர், கல்வெட்டு போன்ற வரலாற்று நூல்களும், தச்சிணை கைலாச புராணம் போன்ற சமய வழிநிறை வரலாற்று நூல்களும் தோன்றின.

வையாபாடல் என்ற நூலை எழுதியவர் வையாபுரி ஐயர் ஆவர்.

‘இலங்கை மாநகர் அரசியற்றிடும் அரசர் தன் குலங்களானது குடிகள் வந்திடும் முறைநானே’!

என்று நூலில் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இலங்கையின் மன்னர் பரம்பரை பற்றியும், மக்கள் குடியேற்றங்கள் இடம் பெற்றமை பற்றியும் கூறுகின்றது. பெளராணிக மரபிலே யாழ்ப்பாணை வரலாற்றைக் கூறும் இந்நூல் வள்ளியரின் வரலாற்றுக்கு முக்கியத்துவம் தருகின்றது. முத்துராஜ கவிராஜர் இயற்றிய கைலாயமாலை கைலாயநாதர் கோயிலின் வரலாற்றைத் தெரிவிக்கின்றது. கவிராசர் அல்லது கவிஇராசவரோதயன் என்பவர் எழுதிய கோணேசர் கல்வெட்டு என்னும் நூல் குளக்கோட்டு மன்னரின் கோயில் திருப்பணிகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. குளக்கோட்டு இராமன் எனப்படும் சோழமன்னன் கோணேசர் கோட்டமும், கோபுரமும், மதிலும், மண்டபமும் பாபநாச தீர்த்தமும் அமைத்த வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கூறுகின்றது.

சுழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தனித்துவமான பண்புகளில் ஒன்று தலபுராணங்கள் பற்றியதாகும். தக்ஷணகைலாச புராணம் திருகோணமலையில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் கோணேசர் பெரு

விப்பும் அருகையும் வாழ்க்கையின் தோழர்கள்.

மாணையும் மாதுமையம்மையாரைப் பற்றியும் கூறுகின்றது. வடமொழியில் உள்ள மச்சேந்திய புராணத்தை தழுவி இந்நூல் எழுதப்பட்டது. சமய உணர்வு இலக்கியச்சுவை, வரலாற்றுணர்பு போன்ற பல்வேறு அம்சங்களை இந்நூல் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இக்காலத்தில் தோன்றிய இன்னொரு தலபுராணம் திருக்கரைசைப் புராணமாகும். மகாவலிக் கங்கைக் கரையில் அமைந்துள்ள கரைசை என்ற இடத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானைப் புகழ்வதாக இந்நூல் அமைகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பொதுமக்கள் சார்பான இலக்கியங்கள் தோன்றியது நாயக்கர் காலத்திலேயே இவ்வகையில் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியமே முதன்முதலாகப் பொதுமக்கள் சார்பான இலக்கியத்தைத் தந்தது எனலாம். கதிரைமலைப் பள்ளாப்பிரபந்தமே தமிழில் தோன்றிய முதற்பள்ளாப்பிரபந்தமாகும். இதுவே தமிழ்நாட்டிற் முக்கூடற் பிரபந்தத்திற்கு வழிகாட்டியது எனலாம். பள்ளாஇலக்கிய மரபிற்கேற்ப பள்ளன், மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி, பண்ணையார் ஆகியபாத்திரங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. மரபுவழி இலக்கிய அம்சங்களோடு நாட்டார் இலக்கிய, இசை நாடகப்பண்புகளையும் இவ்விலக்கியம் கொண்டிருந்தது.

சிலப்பதிகார காப்பியத்தை, அடியொற்றியதாக கண்ணகி வழக்குரை கோவலனார்கதை, சிலம்பு கூறல் என்ற வெவ்வேறு பெயர்களில் சிலம் பின் கதையிலிருந்து சிலவற்றை நீக்கி, சிலவற்றைச் சேர்த்து பொதுமக்களுக்கேற்ற வகையில் ஒரு புது இலக்கியமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. கண்ணகி வழக்குரை என்று கிழக்கு மாகாணத்திலும் கோவலனார்கதை என்று வடமாகாணத்திலும் சிலம்பு கூறல் என்று முல்லைத்தீவு பகுதியிலும் இவ்விலக்கியம் வழங்கிவருகின்றது.

[தொடரும் —]

திரு. கி. நடராசா
(அதிபர்)

பாம்பாட்டிக்கு பாம்பிலே சாவு, கள்ளனுக்கு களவிலே சாவு.

Easy way to Learn English

PART - 15

1 Underline the correct word

- (a) I $\frac{\text{sent}}{\text{scent}}$ him a bottle of $\frac{\text{sent}}{\text{scent}}$
- (b) $\frac{\text{Practice}}{\text{Practise}}$ makes perfect
- (c) The wound in his $\frac{\text{heel}}{\text{heal}}$ will take a long time to $\frac{\text{heel}}{\text{heal}}$
- (d) It is not $\frac{\text{right}}{\text{rite}}$ to $\frac{\text{right}}{\text{write}}$ impolite letters to your Superiors.
- (e) The $\frac{\text{plot}}{\text{bloy}}$ of land near the fish market is not an ideal $\frac{\text{sight}}{\text{site}}$
- (f) He cannot read at night because his eye $\frac{\text{sight}}{\text{site}}$ is poor.
- (g) The woman wearing a red saree is a Peditar. She $\frac{\text{sells}}{\text{shell}}$ her $\frac{\text{wears}}{\text{wares}}$ in the Village.

★ கார்ட்களின் தொகுதி பிறவர்களுக்கும் எனப்படும். ★

(h) The rich man is quite merry marry because his daughter is going to merry marry a wealthy planter

(i) Bread is made of flour floor. A garland is made of flowers flour

(j) A knife made of steal steel is sharp.

2 Fill in the blanks in column "A" with one of the following words to get the answers in column "B"
(was — how much — what — do whom — did — what — why)
"A" "B"

(a) did you say John? I said we would be late

(b) you want anything to drink? Not Just now. Thank you

(c) they give you any money? No, they didn't

(d) does Mohan meet every friday evening? His sister Leela

(e) is Sri Lanka famous for? Its tea

(f) did your father sell his car? To go for a new one

S. Thurairajah
(English Tutor)

நம்மையே நமக்களிப்பவர் குரு.

சித்திரை மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

02 - 04 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : பண்டிதர் க. முத்துவேலு
சொற்பொழிவு : “ ஆர் அளக்க வல்லார் ”
வழங்குபவர் : திரு. ச. விநாயகமூர்த்தி
(சிரேஸ்ட போதனாசிரியர் யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

09 - 04 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : திரு. சி. செ. சோமசுந்தரம்
(ஓய்வு பெற்ற வங்கி முகாமையாளர்)
சொற்பொழிவு : “ மகான்களும்
மனித வாழ்க்கையும் ”
வழங்குபவர் : திரு V. K. பாலசுப்பிரமணியம்
(இளைப்பாறிய ஆசிரியர் பருத்தித்துறை)

16 - 04 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : திரு. க. கந்தசாமி
சொற்பொழிவு : “ காரிகைக்கு கரம் ஈந்தகந்தன் ”
வழங்குபவர் : திருமதி க. ஜெகவதனராஜா
(சச்சிதானந்தா ஆச்சிரமம் கைதடி)

23 - 04 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : திரு. சி. நாகலிங்கம்
விடயம் : “ பக்திப் பாடல்கள் ”
வழங்குபவர் : திருமதி உமாராணி பேரானந்தம்
(இசைக்கலைமணி யா/கலட்டி மெ. மி. த. க. பாடசாலை)
திருமதி நிரஞ்சனாதேவி கிருபாகரன்
(ஆசிரியர், யா/ இந்து ஆரம்ப பாடசாலை)

30 - 04 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு

சித்திரை - 1999

வெளியீட்டுரை : வைத்திய கலாநிதி சி. கதிரைவேற்பிள்ளை
(ஆதார வைத்தியசாலை மந்திகை)

மதிப்புரை : திரு. ஆறுதிருமுருகன்
(ஆசிரியர், ஸ்கந்தா, கன்னாகம்)

யா/வண் நாவலர் மகா வித்தியாலயம்
யாழ்ப்பாணம்

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (1999 ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2000 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு :

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டும் பேரவை.
செவ்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.